

**Jubileumeditie 24 uren:
nogmaals Apollon
versus de rest?**

p. 8

**Holebifilmfestival:
in de dark rooms van de
Leuvense sinema**

p. 9

**Requiem: Fanny &
Alexander in een
Italiaans wonderland**

p. 11

EKSAMENREGLEMENT NIET AANGEPAST

KU Leuven plant illegale januari-eksamens

Fowat iedereen weet dat er dit jaar in januari een weekje minder blok en een weekje extra examens zal zijn. Pittig detail: geen enkel bestuursorgaan van de universiteit heeft deze wijziging van het examenreglement officieel goedgekeurd.

Vorig jaar werden er voor het eerst algemene semestereksamens aan de KU Leuven georganiseerd. Voor de eerste examenperiode in januari kregen de studenten twee weken kerstvakantie en twee weken blok. Veel te lang, zo bleek bij de evaluatie van de eerste semester-eksamens, terwijl de twee weken examens als te kort werden ervaren. Aan de top van de universiteit raakte men het erover eens de examens in januari een weekje vroeger te laten starten.

Tot zover is er geen probleem. Er hoefden slechts wat bepalingen in het examenreglement te worden aangepast en de studenten moesten tijdig worden ingelicht. Begin november is er echter nog steeds geen officieel bericht over de precieze startdatum van de eerste examenperiode. Geen enkel valvenbericht, noch de e-nieuwsbrief, maakte gewag van de veranderingen. Een student die dus enkel betrouwt op officiële informatie, weet niet wanneer de eerste examenperiode zal beginnen. De academische agenda houdt weliswaar rekening met de 'nieuwe' situatie, maar hoe betrouwbaar is die als die agenda vorige week omschreef als 'herfstvakantie'?

ADVIES

Het probleem zit dieper. Hoe kan men immers communiceren over een wijziging van het examenreglement als die wijziging er nog niet is? Het examenreglement van de universiteit voorziet immers een bijzondere procedure voor de wijziging van dit reglement. De academische raad kan namelijk pas aanpassingen goedkeuren, na advies van de onderwijsraad en de fakulteitsraden. Bovendien zouden aanpassingen pas in werking kunnen treden in

het volgende academiejaar. Ook het universiteitsdecreet legt aan de universiteiten de verplichting op bij de aanvang van het academiejaar duidelijke informatie te geven over het examenreglement. Zo weet de student waar hij of zij aan toe is.

Bronnen bevestigen dat de universiteit niet van plan is nog de procedure tot wijziging van het examenreglement in te zetten. Dan zouden immers alle fakulteitsraden nog een advies moeten geven. Desnoods wil men eigenhandig de website van de KU Leuven aanpassen om verwarring te vermijden. Hierdoor zouden dus regels van kracht zijn die eigenlijk niet bestaan. Wie strikt de reglementaire en dekreterale bepalingen interpreteert, moet dan besluiten dat deze examens op illegale wijze plaatsvinden.

In het niet willen aanpassen van het reglement schuilt een groot gevaar. Door dit soort gevallen ontstaat immers een precedent om ook later nog kleine wijzigingen aan het examenreglement goed te keuren, zonder de academische raad daarin te kennen. Het examenreglement is één van de weinige documenten die de rechten en plichten van de student precies omschrijven. Het is een garantie tegen willekeur en een houvast voor de academische gemeenschap.

SCHENDING

Het is overigens niet de eerste maal dat de KU Leuven "vergeetachtig" was met haar examenreglement. Zo werd pas vorig jaar de openbaarheid van de examens geregeld, maar liefst tien jaar nadat deze verplichting in het decreet was ingeschreven. Het was bovendien een pientere student die deze vergetelheid opmerkte. Ook dit jaar wil de

universiteit nog een wijziging laten goedkeuren over de wijze waarop graden worden toegekend. De nieuwe regels zouden al dit jaar ingaan, wat wederom een schending zou zijn van het eigen examenreglement.

Het is nu de vraag wat de KU Leuven zal doen. Wellicht laat men het probleem blauwblauw en laat men de examens gewoon een weekje vroeger starten zoals gepland. Het is dan afwachten of de regeringskommissaris, die moet waken over de toepassing van de dekretten aan de universiteit, van zich zal laten horen. Hoe kan men immers verwachten dat de studenten het examenreglement naleven wanneer de universiteit dit zelf niet doet?

Thomas Leys

Waar zijn de studenten?

Aan het **betogen** (p. 2)? Op zoek naar een **kot** (p. 3)? Naar de **stembus** (p. 4)? Op een kartellijst met **Steve Stevaert** (p. 5)? In een **teaterzaal** (p. 6)? In **cyberspace** (p. 7)? Op de **vierentwintigurenloop** (p. 8)? In de **sauna** (p. 9)? In de Brabanthallen (p. 10)? In **Italië** (p. 11)? In de **sinema** (p. 12)? Op repetitie voor **Fabuleus** (p. 13)? In **xXx** (p. 14)? Werken ze bij **Veto** (p. 15)? Of zijn ze nog volop bezig met hun eigen **evolutie** (p. 16)?

BESPARINGEN KONDIGEN ZICH AAN

Alma 2 dicht op zondag?

De nieuwe begroting is ook dit jaar een pijnlijke episode voor Leuca (Faculty Club en Alma). Het is immers voor alle betrokken partijen overduidelijk dat besparingen voor volgend jaar onvermijdelijk zijn.

Eén voorstel tot besparing heeft een directe impact op de Leuvense studenten. Binnen Leuca is een voorstel gelanseerd om Alma 2 (enige Alma die op zondag open is) niet meer te openen op zondagmiddag. Leuca haalt hiervoor twee redenen aan. Ten eerste betekent het openhouden van Alma 2 op zondag een voortdurende verliespost. Bovendien maken slechts weinig studenten

gebruik van de zondagservice van Alma. Portulaca, die de buitenlandse studenten vertegenwoordigt, wijst er wel op dat de buitenlandse studenten zwaar getroffen worden door die eventuele sluiting.

Dit voorstel tot besparing werd vorige week donderdag besproken op de Algemene Vergadering (AV) van Sociale Raad. Die geleding heeft inspraak in elke beslissing die binnen Leuca genomen wordt. De AV besloot om op de raad van beheer van Leuca te ijveren om Alma 2 tijdens de blok-, en examenperiode toch op zondag open te houden. Wat de gewone zondagen betreft, toonde Sociale Raad zich echter minder bereid om haar been stijf te houden. Vanuit Sociale Raad is er wel nog vraag naar een eventueel alternatief voor Alma op zondag.

Dit standpunt van Sociale Raad betekent hoogstwaarschijnlijk dat Alma 2 op zondag zal sneuvelen in de volgende besparingsronde bij Leuca.

(da)

GROEP T

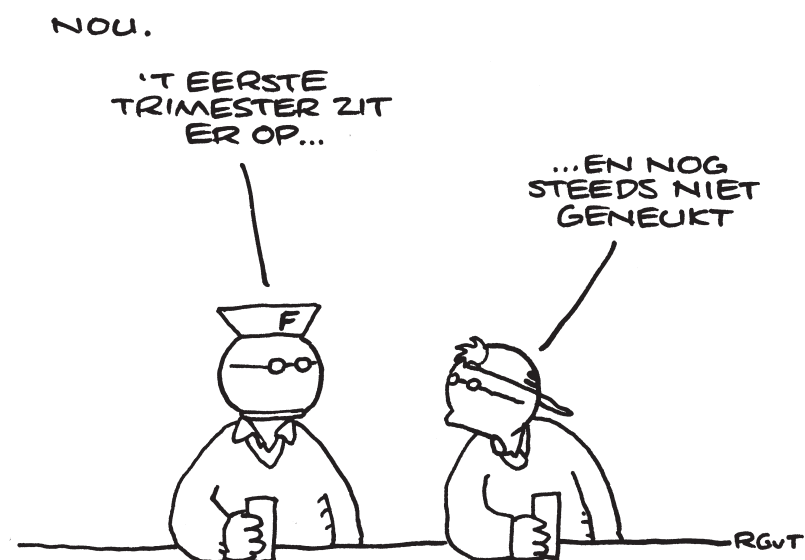
LERAARS MET VISIE

PEDAGOGISCHE HOGESCHOOL LEUVEN

Tiensevest 60 • 3000 Leuven • Telefoon 016/30 10 30 • Fax 016/30 10 40 • E-mail groepT@groepT.be

(advertentie)

FOKKE & SUKKE HADDEN ZICH VAN HET STUDENTENLEVEN MEER VOORGESTELD

www.foksuk.nl

Winnaars van vorige week

Vorige week konden de vijf snelste mailers duotickets winnen voor het konsert van L'ALTRA. Het waren Jeroen Lavrijsen, Diederik Vandamme, Wolf Vanpaemel, Hans Ramaekers en Fergus Alexander. Ook deze week zijn er weer tickets te winnen voor kulturele evenementen. Veel sukses!

UIT DE ARCHIEVEN

De 24 uren van VTK

Dinsdag 6 december, 19u. Onder een miezerige regen wordt het startsein gegeven voor de vijfde aflevering van de 24-uur loopmarathon van VTK. Liefst negen kringen hebben zich ingeschreven: Landbouw, Theologie, Mercator, Psycho, Pedak, Chemika, Bios, VRG en natuurlijk VTK.

De rektor is niet opgedaagd om het startsein te geven, zoals hij beloofd had, waarschijnlijk afgeschrikt door het slechte weer. Voor VTK werd de eerste ronde gelopen door de dekaan, prof. De Meester. Verschillende proffen en assistenten trotseerden het gure weer om voor hun studenten een rondje te lopen.

Na korte tijd viel het VRG uit, ze hadden veel te weinig lopers. Met een beetje meer organisatie moeten zij dat volgend jaar wel klaar krijgen. (...)

Onze dranktent draait op volle toeren: er wordt meer gedronken dan gelopen. VTK staat duidelijk aan de leiding (met het lopen!), gevolgd door Landbouw op een kleine veertig ronden, en dan het peleton, mensen van kleinere kringen die meelopen om aan te komen, niet om records te halen.

Het absolute record staat nog steeds op naam van Ivo Van Damme, die drie jaar geleden 1'05" liet afdrukken. (...)

Het enorme succes van dit jaar — acht kringen die ieder de 24 uren vollopen — is een bijkomende aansporing voor VTK om de 24 uren te blijven organiseren. Eventueel zullen we een andere formule moeten vinden, want de piste zou wel eens overbezet kunnen raken. We denken hierbij aan een driedaagse.

Uit: Veto, jg. 4, nr. 8, 20 december 1977

Feedback

Alle lezersbrieven kunnen bezorgd worden op het redactiesekretariaat in de 's-Meiersstraat 5 en moeten vóór vrijdag 16u00 binnen zijn, liefst via e-mail (veto@veto.be).

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten-) aktualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking: de schrijver moet steeds naam, studiejaar en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto.

Brieven die langer zijn dan 2400 tekens worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

De vrije tribune staat open voor iedere persoon of organisatie die met redelijke argumenten een standpunt verdedigt of een gefundeerde mening formuleert. Het standpunt kan vrij aangebracht worden. De persoon of organisatie is volledig verantwoordelijk en aansprakelijk voor de inhoud en kan slechts één maal per jaar een vrije tribune krijgen. De vrije tribune wordt ondertekend met naam en studiejaar, en is nooit anoniem. Vrije tribunes die langer zijn dan 7000 tekens worden in principe ingekort.

Ook gewone suggesties voor interessante artikels worden in dank aanvaard.

VRIJE TRIBUNE

Waarom ik op 10 november ga betogen?

De voorbije maand hebben in heel Europa ruim een miljoen mensen tegen een nieuwe Golfoorlog gemanifesteerd. Eind september trokken er 400.000 manifestanten door de straten van London (op initiatief van de anti-oorlogscoalitie Stop the war). Ook in Rome, Marseille, Amsterdam, kwamen vredesactivisten op straat. In Washington protesteerden eind oktober ruim 200.000 mensen tegen de oorlogsplannen van Bush en tegen de de Israelische bezetting van Palestina. In de grote wereldsteden zeggen de mensen in toenemende mate "not in our name". Ze zijn de agressieve oorlogstaal van Bush en de Amerikaanse oorlogspolitiek beu.

Bij ons staan de komende weekends twee anti-oorlogsbetogingen gepland. De eerste — op 10 november — gaat uit van de Koördinatie Stop USA (Stop United States of Agression) en heeft als orderwoorden: geen oorlog tegen Irak, geen embargo tegen Irak (en geen buitenlandse inmenging) en de bevrijding van Palestina. De tweede geplande betoging — op 17 november — is georganiseerd door Vrede vzw, 11.11.11 en de vakbonden. Deze coalitie 'Don't attack Iraq' eist van de Belgische regering dat ze alles in het werk stelt om via diplomatieke weg massavernietigingswapens in het Midden-Oosten te ontmantelen en een militaire konfrontatie met Irak tegen te houden. Tenslotte roept het platform ook op om het VN-embargo op te heffen.

Terecht vraagt men zich af waarom er twee weekends na mekaar betoogd wordt, waarom dat niet beter samen kon, zodat er veel meer volk tegelijkertijd op straat zou komen. Eenheid rond een minimum-programma moet toch mogelijk zijn! Het is verwarrend, maar tegelijkertijd heel

eenvoudig: beide eisenplatforms zijn onverzoeikbaar. Mobilisatie van velen is één zaak, dat doen op basis van een korrekt platform is een andere zaak.

De Koördinatie Stop USA zegt duidelijk: "Wij verzetten ons tegen de oorlogspolitiek van de VS. Op 21 januari 2002 heeft president Bush de totale oorlog verklaard aan alle landen en bewegingen die zich niet willen onderwerpen aan de wereldheerschappij van de Verenigde Staten. Wij willen verhinderen dat Bush het Midden-Oosten in vuur en vlam zet. Bush wil de olierijkdommen in de regio blijven controleren. Hij wil er regimes aan de macht brengen die bereid zijn hun petroleumwinsten te investeren in de Amerikaanse economie. Want die zit tot over haar oren in de schulden. (...)"

Volgens Stop USA is de aanval tegen Irak slechts een eerste stap in de wereldwijde oorlog tegen alles en iedereen die zich verzet tegen Amerika's hegemonie. Bush zegt ook heel duidelijk welke regimes hij allemaal viseert. Hij heeft er intussen — en dankzij de schok van 11/9 — een militair budget van ruim 400 miljard dollar voor kunnen vastleggen. Dat is 45 % van alle officiële militaire uitgaven in de wereld. Tegen 2007 moet dat jaarlijks defensiebudget 470 miljard dollar bedragen. Voor de oorlog tegen Irak hebben de VS 100 miljard dollar klaarliggen. Al van voor 11 september lagen de aanvalsplannen tegen Afghanistan klaar, en nu proberen politici en media ons te overtuigen dat een oorlog tegen het regime van Irak onvermijdelijk is, omdat Saddam een bedreiging of een probleem is. Iran en Noord-Korea staan verder op het lijstje *As van het Kwaad*. En dan zijn de andere schurkenstaten aan de

beurt: Syrië, Sudan, Libië en Cuba. Ondertussen werden Palestijnse, Turkse, Koerdische, Colombiaanse, Filippijnse verzets- en volksorganisaties door de VS zonder probleem op de lijst van terroristische organisaties gezet, daarbij ondersteund door Europa. De wil tot overheersing van de wereld is groot en is ook kenmerkend voor de Amerikaanse imperialistische politiek.

Het platform van de 17de zwijgt eigenlijk over deze geopolitieke en economische oorzaken van deze nieuwe oorlogsdreiging. Dit platform gaat ver mee in de redenering dat het regime Saddam het probleem is en dat er potentieel gevaar zit in de houding van Irak. Geen kwaad woord over de VS, Israel, Europa, en dat vind ik naïef.

Ik heb de discussies tien jaar geleden (ten tijde van de eerste Golfoorlog) niet zo bewust meegemaakt, maar het standpunt van de Amerikaanse vakbondsmilitante Gloria La Riva lijkt me korrekt: "wie tien jaar geleden 'oorlog nee, sancties ja' riep, roept vandaag 'oorlog nee, inspecties ja'. En ondertussen gingen al 1,6 miljoen Iraakezen dood door het embargo. En net zoals het embargo de oorlog heeft voorbereid, bereiden de inspecties een nieuwe oorlog voor." De VN-verantwoordelijke voor het humanitaire programma, Dennis Halliday, noemde het embargo niet voor niets een genocide.

Wat vandaag nodig is, is een beweging die neen zegt tegen de Amerikaanse overheersingspolitiek op basis van een korrekt en radikaal platform, en dat vind ik terug in de eisen van 10de. Ik ga de 10de betogen, nog om drie andere redenen. Ten eerste: niet alleen de op oorlog gerichte

politiek van de VS is een bedreiging, ook het feit dat de Europese Unie hierin volgt. Ten tweede: gevolg daarvan is de afbraak van democratische rechten en toenemend racisme ook bij ons.

Maar wat me vooral nodig lijkt, ten derde, is de onvoorwaardelijke steun aan die miljoenen mensen in de 'Derde Wereld', die zich verzetten tegen deze nieuwe koloniseringdrift. Dat betekent: de tegenbeweging of het volksverzet tegen het imperialisme in die landen steunen, en dus niet meegaan in de kriminalisering van deze volksorganisaties. Dat juist in die landen op 11/09 geapplaudiseerd werd, maakt pijnlijk duidelijk hoe mensen vanuit een ander dan Westers standpunt de zaak bekijken. Een spandoek in een betoging in Rio de Janeiro verwoordt dit perfect: "Eén minuut stilte voor de slachtoffers in New York, 59 minuten voor de slachtoffers van de Amerikaanse politie". De regering Bush heeft het terrorisme tot strategie van zijn militaire beleid gemaakt, sinds kort weliswaar netjes verpakt in de notie van preventieve oorlog.

Onze rector vroeg zich tijdens zijn openingspeech van dit academiejaar nog af of we Amerika moeten vrezen (in het kader van het onderwijsmodel en de huidige hervormingen van het Europese onderwijs). Ik denk dat het antwoord ja is. Ik denk dat het regime Bush een groter probleem vormt dan het regime Hoessein. Laat ons op 10 november op straat komen en dat luidkeels roepen. En laat ons eraan werken dat ook op de 17de tegen deze algemene oorlogsdreiging geprotesteerd wordt!

Koen Neyens

Dringend langetermijnplan voor huisvesting nodig

Alle Erasmusstudenten hebben hun noodopvangplaats verlaten: Terbank staat leeg en kan gesloopt worden en in het klooster van de Paters Oblaten wonen opnieuw enkel nog geestelijken. Dit betekent echter niet dat alle problemen opgelost zijn. Het wordt afwachten of de kleine aanpassingen aan het begin van volgend academiejaar ook nog toereikend zullen zijn.

Heidi De Clercq, huisvestingsdienst KU Leuven: "Ik vind het heel bedenkelijk dat sommige koteigenaars van de wanhoopstoestand van sommige studenten geprofiiteerd hebben." De misbruiken en wantoestanden zijn legio. Vooral studenten die in het kader van een uitwisselingsprogramma minder dan een academiejaar in Leuven verblijven, zijn het slachtoffer. Zo is er een malafide kotbaas die een aantal Erasmusstudenten op hetzelfde moment een kamer laat bezichtigen en de aanwezigen tegen elkaar laat opbieden.

De waarborgen, die volgens het modelkontraat van de huisvestingsdienst één maand huur bedragen, swingen de pan uit. Nog erger wordt het wanneer de betaalde waarborg niet overeenkomt met het in het kontraat vermelde bedrag. Studenten moeten soms drie maanden huur als waarborg geven, terwijl het kontraat slechts een derde vermeldt. Het spreekt voor zich dat ze het saldo nooit meer zullen terugzien.

KOPPELTJES

Velen aanvaarden ook een tien- of twaalf maandenkontraat terwijl ze in werkelijkheid maar een aantal maanden in Leuven zullen verblijven. Het is te verwachten dat deze studenten met de noorderzon zullen verdwijnen en dat de huisvestingsdienst van de KU Leuven met een hele hoop ontevreden kotbazen zal gekonfronteerd worden aan het begin van het tweede semester.

Met zijn tweetjes gezellig op kot, veel koppeltjes zullen er allicht van dromen, maar voor een aantal studenten is het een gedwongen realiteit. Twee buitenlandse vriendinnen die moeilijk huisvesting vonden, overnachten wisselend op het bed en een sofa van een kot. Een Fransman en een Italiaan die elkaar nog nooit eerder gezien hadden, huizen op dezelfde eenpersoonskamer van tweehonderdvijftig euro, maar betalen beide de volle pot voor een halve kamer.

KATERS

Het effect is des te schrijnender voor studenten uit minder geïndustrialiseerde landen. Studenten met een ruimer budget kwamen soms al eens tijdens de vakantiemaanden de sfeer in Leuven opsnuiven en zochten zich een onderkomen. Veel Centraal-Europeaanen kwamen pas enkele dagen voor de start van het academiejaar naar hier en komen bij de huisvestingsdienst aankloppen. Katrien Devillé, huisvestingsdienst: "Ik kreeg hier studenten over de vloer die hun kontraat kwamen tonen, met financiële voorwaarden die ze onmogelijk konden vervullen. Meteen brachten ze een bezoek aan de jobdienst om aan de verplichtingen te kunnen voldoen."

Het imago van de KU Leuven bij vele studenten uit andere Europese instellingen zal ongetwijfeld beschadigd worden. Verhalen over slechte huisvesting en financiële katers zullen binnen enkele maanden de ronde doen binnen de uitwisselingsuniversiteiten. Hopelijk kunnen de onderwijsactiviteiten en een goede studentensfeer de negatieve ervaringen counteren.

GEZINNEN

Overleg tussen stad en universiteit over deze problematiek verloopt erg moeizaam. De stad is slechts bereid iets te doen wanneer met duidelijke cijfers aangetoond wordt dat er een probleem is. Leuven groeide de laatste jaren enorm en gezinnen die zich de laatste jaren in Leuven wilden vestigen, kijken aan tegen stijgende vastgoedprijzen. De stad probeerde hier enkele jaren geleden iets aan te doen door de zogenaamde kotenstop die het creëren van nieuwe studentenkoten bemoeilijkt. De combinatie van deze beperking, het Kamerdekreet — waardoor kamers die niet aan de minimale comforteisen voldeden van de markt verdwenen — en een grotere vraag naar kamers, leidde tot de huidige schaarste op de kotenmarkt.

De enige oplossing is een evenwichtige allokatie van de beschikbare woonruimte voor zowel studenten als gezinnen. Het is een moeilijke evenwichtsoefening, want het voortrekken van de ene groep benadeelt onmiddellijk de andere. Het Schepenkollege wordt verweten de laatste jaren vooral naar de stemgerechtigde gezinnen gekeken te hebben.

De huisvestingsdienst is volop bezig met een inventarisatie en studie van alle huurkontraaten en uit de eerste gegevens blijkt toch een duidelijke huurprijsstijging. Een ontspanning van de kotenmarkt die de huurprijzen zou kunnen stabiliseren of doen dalen, zal er pas komen als er een duizendtal nieuwe koten bijkomen.

RELATIES

De gegevens die door de huisvestingsdienst ter beschikking gesteld worden, voldoen volgens de stad niet om aan te tonen dat er effectief een kotenschaarste is. De stad Leuven wil een eigen databank van studentenkoten — een 'kotbank' — oprichten, maar het zal nog jaren duren voor deze operationeel is. Pogingen om de gegevens die de stad en universiteit nu hebben te koppelen tot één kotbank, verlopen bijzonder stroef, onder andere door technische moeilijkheden. De universiteit is niet bereid om haar gegevens zomaar aan het stadsbestuur te geven.

Ten eerste zijn er privacy-argumenten die het doorspelen van deze gegevens verhinderen, maar daarnaast is de huisvestingsdienst ook bang dat het doorspelen van de informatie de 'goede relaties' met de kotbazen zal vertroebelen zodat haar bemiddelingsrol zal afnemen. Het lijkt dat één kant van de zaak een machtsprobleem is tussen universiteit en stad. Hopelijk blijven de studenten hier niet langer de dupe van.

David Adriaen

Kort Nieuws

KU Leuven gaat de ruimte in

Terwijl de Leuvense ruimtevaartontkenner Mark Peeters drukke tijden beleeft, kan de KU Leuven zich vergenoegen dat astronaut Frank De Winne ook meewerkt aan enkele experimenten van onze alma mater.

De Sojoez-raket die op 30 oktober werd gelanseerd, is intussen reeds gekoppeld met het Internationaal Ruimtestation ISS. Tijdens de missie, die de naam Odissea meekreeg, zullen diverse experimenten plaatsvinden, vooral in het domein van de biologie, de medische sfeer en de fysica.

Zo is er een experiment van de Leuvense professor André Aubert waarbij er onderzoek wordt gedaan naar de invloed van microzwaartekracht op de cardiovasculaire functie en de aanpassing van het kardiopulmonaal apparaat aan microzwaartekracht. Zo weten we dat er met onze vijftien miljoen euro toch iets nuttigs wordt gedaan?

Jobstudenten: meer loon voor meer werk

Volgens het interimkantoor Creyf's Student verdienen de jobstudenten deze zomer meer dan de voorbije jaren, maar werden er ook meer uren gepresteerd. Dat bericht stond in de krant *De Morgen*. Er is ook een stijging in de gemiddelde leeftijd van de jobstudent merkbaar. Dat zou kunnen te maken hebben met het groter aantal universiteitstudenten dat zich inschrijft in een interimkantoor. Dit heeft ook zijn invloed op het gemiddelde uurloon, aangezien ervaring beter gewaardeerd wordt.

Daartegenover staat dat een gemiddelde jobstudent ongeveer 176 uur per maand heeft geklopt deze zomer, wat meer is dan een voltijdse betrekking. Bijna vier procent presteerde zelfs meer dan 200 uur. De gevolgen van de economische recessie lieten zich ook voelen in de interimsektor: het aantal klanten bleef weliswaar stabiel, maar het aantal "ingekochte uren" daalde. Wel maken meer kleinere bedrijven gebruik van jobstudenten, waarbij vooral de horeca en de gewone bediendefuncties in het oog springen.

Beursaanvragen voor doctoraat zitten in de lift

Ook meldde *De Morgen* dat het aantal afgestudeerden dat een beurs aanvraagt om te kunnen doctoreren dit jaar al met 36 procent is gestegen. Dit zou blijken uit cijfers van het Instituut voor Wetenschap en Technologie (IWT). De oorzaak voor dit 'succes' zou liggen in de slechtere economische conjunctuur. Een interessante job ligt voor vele jongeren niet meteen in het verschiep, waardoor een

onderzoekscarrière als alternatief meer naar voren komt.

De VUB is voorlopig koploper met 54 procent meer aanvragen, maar ook aan de KU Leuven is er een stijging merkbaar van om en bij de 38 procent. Vooral in de sectoren van de biotechnologie en de biomedische wetenschappen zijn aanvragen voor onderzoeksbeurzen populair. Het is echter niet zeker of een hoger aantal aanvragen ook zal leiden tot een hoger aantal toegekende beurzen.

Het IWT wil namelijk nagaan of alle aanvragen even kwaliteitsvol zijn. Mocht dit niet zo zijn, zou dit de these van de slechtere conjunctuur ondersteunen. Mochten de aanvragen echter ook van een behoorlijk niveau zijn, dan is er sprake van een grotere interesse voor onderzoek. Het IWT wil dan bekijken of er eventueel meer beurzen nodig zijn in Vlaanderen voor jonge onderzoekers.

Leg eens een tuin aan op je dak

De stad Leuven geeft vanaf nu subsidies aan mensen die een zogenaamd groendak aanleggen. Dit is een dakbekleding die hoofdzakelijk bestaat uit levende planten, zoals mossen, grassen en zelfs struiken.

Het voordeel van dergelijke groendaken is, naast het decoratieve aspect, dat deze daken een groot deel van de regenval opnemen, waardoor overstromingsproblemen vermeden worden. Nadeel is wel dat soms een aangepaste dakconstructie nodig is. Ook de KU Leuven wil op de vernieuwde site van Gasthuisberg groendaken installeren. Voor meer informatie over modern watermanagement kun je trouwens nog altijd terecht op de tentoonstelling 'Dijle, levend door Leuven', die het verhaal vertelt over de betekenis van deze rivier voor het uitzicht van de stad.

Extra controles op nachtwinkels

De Leuvense politie weet van geen ophouden. Na een stijgend aantal meldingen van zogenaamde hangjongeren 's nachts, wil de politie nu strenger optreden tegen groepen minderjarigen die de boel op stelten zetten, vaak na overmatig alcoholgebruik. De politie meent dat dit probleem kan ingedijkt worden door meer controles uit te voeren op nachtwinkels, omdat deze sterke dranken verkopen aan jongeren.

Tegen minderjarigen kan de politie weliswaar niet strafrechtelijk optreden, maar in een aantal gevallen worden de ouders wel telefonisch ingelicht of wordt er verwezen naar gespecialiseerde diensten indien het problematisch alcoholgebruik betreft. Tegen de nachtwinkels daarentegen zal wel streng verbaliserend worden opgetreden.

(tl)

Ook dwazen hebben zo de hunne

Flke verkiezing vinden er exit-polls plaats, het duurt echter drie jaar vooraleer deze volledig zijn verwerkt. De bevindingen over het stemgedrag van de Vlamingen in '99 werden nu samengebracht in het boek *De kiezer heeft zijn redenen*, de opvolger van *Kiezen is verliezen* (verkiezingen 1991) en *De (on)redelijke kiezer* (1995). Alledrie zijn ze het werk van het Instituut voor Sociaal en Politiek Opinieonderzoek (ISPO) van de KU Leuven.

De moeder der verkiezingen, zo worden de verkiezingen van 13 juni 1999 genoemd omdat er toen vier keer diende te worden gestemd. De moeder baarde een paarsgroene coalitie en bezorgde de toenmalige CVP een postnatale depressie. Agalev won ruim terrein, CVP en SP scoorden nooit lager sinds er democratisch gekozen wordt. De dioxinecrisis en individuele kandidaten worden door velen genoemd als oorzaken voor de verkiezingsuitslag van 1999. Dit is tot op zekere hoogte wel zo, maar geeft toch geen sluitende verklaring. In het vorige week voorgestelde boek *De kiezer heeft zijn redenen*, wordt naar diepere oorzaken gezocht.

Het onderzoek bracht volgend profiel van de modale Blokstemmer naar voren: een laaggeschoold persoon die zichzelf tot de verliezers van de huidige samenleving rekent. De idee dat jongeren, mannen en arbeiders meer extreem rechts stemmen, wordt niet bevestigd. Ook jobonzekerheid leidt niet noodzakelijk tot neiging naar extreem rechts. Etnocentrisme — racisme

zeg maar — natuurlijk wel, daarvoor is geen duur onderzoek nodig. Verder bleek dat de afschaffing van de stemplicht het Blok niet zou verzwakken.

KERKGANGERS

CVP haalt zijn kiezers voornamelijk bij kerkgangers, maar aangezien kerken tegenwoordig leger staan dan Moskouse teaters, is het einde van de neerwaartse rit nog niet in zicht. Bij de kiezers jonger dan 35 jaar, gaat nog drie procent naar de kerk. Opvolger CD&V zal zich bijgevolg meer moeten profileren willen ze in de toekomst nog enige rol van betekenis blijven spelen in het Vlaamse politieke landschap. Er bleek immers dat etische stemmers — denk aan eutanاسie en abortus — beduidend meer CVP stemmen indien deze zeggen er radikaal tegen te zijn. Deze voorspelling leek afgelopen weekend wel te worden weerlegd, toen een peiling uitwees dat CD&V niet zou onderdoen voor de VLD, mochten er vandaag verkiezingen worden gehouden. Wordt vervolgd.

Een ander interessant aspect dat in het onderzoek aandacht krijgt, is dat van het gesplitst stemmen. In 1999 moest men voor het eerst vier maal stemmen op één dag (Kamer, Senaat, Vlaams en Europees parlement), dus kon men vier maal voor die ene partij stemmen of zijn stemmen gaan verdelen over verschillende partijen. Dit veroorzaakte een uitermate gefragmenteerd electoraat. 93% van de kiezers houdt zich echter wel bij één of twee partijen, slechts een minderheid van 1% stemt telkens verschillend. De kernen van VLD (14,8%) en CVP (15,5%), trouwe partijgangers die

telkens loyaal waren, blijken niet bijster veel groter dan de Blokkers (12%). Men stemt dus óf viermaal voor het Blok of niet. Kernelektoraten worden bepaald doordat een partij haar basisideeën blijft aanhangen of zich op andere terreinen waagt.

De kleine kernen van Agalev (5,9%) en VU-ID (4,6%) maken dat deze partijen beroep moeten doen op halve stemmers om hun resultaat op te krikken. Dit betekent voor partijen als N-VA dus grote onzekerheid bij de komende verkiezingen. De partijkeuze van halve kiezers hangt af van beleidsterreinen die door partij A, dan wel door partij B naar voor worden geschoven. Men kan dan wel VLD boven CVP kiezen, dit betekent niet per se dat men zich achter het liberale gedachtegoed plaatst als wel dat men politieke vernieuwing belangrijk vindt.

VERDRAAGZAAMHEID

Etnocentrisme is licht gedaald. De aanwezigheid van alloctonen wordt met andere woorden meer en meer aanvaard, zowel sociaal als politiek. Het bleek wel dat ouderen over het algemeen meer dan jongeren vreemdelingen als bedreigend ervaren. De daling werd bij hoger opgeleiden reeds begin jaren '90 ingezet, vanaf '95 ook bij mensen met een diploma lager secundair onderwijs, maar bij de laagst opgeleiden kon geen daling worden vastgesteld. Bij deze laatste groep is de verdraagzaamheid dus niet toegenomen. Een gewijzigd stemgedrag ten gevolge van een toleranter houding ten opzichte van alloctonen, kon echter niet worden vastgesteld. Een negatieve houding vergroot nog steeds de kans op een Blokstem. Het is evenwel niet zo dat de opkomst van het Vlaams Blok het laatste decennium geleid heeft tot een sterker etnocentrisme.

Iets meer dan 50% vindt de monarchie nog nodig, een daling van 10% over tien jaar. Het zijn echter niet de tegenstanders die terrein winnen, integendeel, het percentage onverschilligen stijgt eenvoudigweg met 10%. Voornamelijk kerkgangers en lager geschoolden steunen de monarchie en aangezien zij beiden afnemen in aantal, zullen de Saksen-Cobourghs in de toekomst wellicht moeten gaan werken om de verwarming van zo'n ruim gebouw te kunnen betalen. Of misschien houden ze

nog een kolonie achter de hand voor de magere jaren.

Geert Bourgeois — wiens partij slecht scoorde in de opiniepeiling dit weekend en zich bijgevolg wat meer in de spotlights moet zien te plaatsen — speelde vorige week trouwens behendig in op dit onderdeel van het boek toen hij met het voorstel kwam om een commissie op te richten die zich zou gaan bezighouden met de inperking van de koninklijke bevoegdheden.

Voor- en tegenstanders van de brave man Albert zijn respectievelijk de CVP-stemmers en het Agalev-electoraat. De monarchie tracht zich wel in ekologischer richting te herprofilen, maar dit slaat niet aan omdat het democratisch niet te rijmen valt.

KAMERADEN

De afgelopen tien jaar stroopte 40% van de Belgen de lakens van het bed, schreef ze vol protestleuzen en trok ten strijde tegen een of andere onrechtvaardigheid, gaande van de uitstapleeftijd in het onderwijs tot relevantere zaken als daar is de invoering van het beschermd statuut voor de scheefgebekte bontvink. Er kan geen specifieke partij worden geplakt op de modale betoger, je vindt er in elke partij terug. Betogen is een normale manier geworden om aan politiek te doen. Dit houdt meteen ook een nadeel in: hoe normaler de mensenzee die door de straten trekt, des te minder de impact die ze op het beleid heeft.

De Vlaming voelt zich evenveel Vlaming als Belg en voelt zich het meest betrokken bij de federale regering, die ook het meest gekozen wordt als beslissingsnivo. Vlaanderen komt op de tweede plaats en wordt even geschikt geacht als haar federale broer wat betreft onderwijs. Wetenschappelijk onderzoek en milieu ziet de Vlaming dan weer het liefst geregeld door Europa.

Ben Deboeck

Swyngedouw, M. & Billiet J. (redactie). De kiezer heeft zijn redenen. 13 juni 1999 en de politieke opvattingen van Vlamingen, uitgegeven door Acco, prijs: 24 euro

(advertentie)

Elke dag ervaren we de globalisering op meerdere manieren. Door onze aankopen, onze activiteiten, in onze ontmoetingen, door onze voorkeuren. Het gebeurt dat we onbewust bepaalde praktijken aanmoedigen... Toch moet de globalisering nog grotendeels worden uitgevonden. Het staat ons vrij

MAIL ONS JE IDEEËN, JE ANALYSES, DENKSPOREN OF ORIGINELE VOORSTELLEN.

om ideeën, bedenkingen en voorstellen uit te wisselen.
Over de globalisering in het algemeen. Maar ook over een bepaald aspect ervan. Democratie. Handel. Solidariteit. Milieu. Moeten we het anders aanpakken? Waarom? En hoe?

Op 25 november, aan de vooravond van de tweede Internationale Conferentie over globalisering die in Leuven wordt georganiseerd door de Eerste Minister, houdt de Koning Boudewijnstichting een debat tussen enkele vooraanstaande deskundigen en jongeren (van 18 tot 25 jaar).

WIL JE HIERAAN KUNNEN DEELNEMEN EN OOK AANWEZIG ZIJN OP DE INTERNATIONALE CONFERENTIE?

Bezorg ons dan tegen 15 november een tekst van twee tot vijf pagina's.

PRAKTISCHE INFORMATIE EN DEELNAME:

www.kbs-frb.be

Verantwoordelijke uitgever: Luc Teyssie de Borms, Brederodestraat 21 - 1000 Brussel

“Waarom spreekt iedereen over sociaal-democratie?”

Ta enkele keren een Blauwe Maandag te hebben belicht, ging Veto deze keer af op wat vorige week een ‘rode woensdag’ werd: in kafee Den Artiëst kwam sp.a-minister Steve Stevaert spreken bij de Socialistische Studentenbeweging (SSB) en Animo (jongeren van sp.a). Zo’n veertig studenten waren aanwezig om de populaire politicus te aanhoren.

Stevaert is geen minister zoals de andere. Niet elk politicus begint quasi ongeschoold en als zelfstandige aan zijn socialistische loopbaan. Steve — geboren als Robert — volgde hotelschool en ging daarbij werken vanaf zijn vijftiende. Hij maakte fortuin als kafeebaas in diverse succesvolle kafees. Vrij onverwachts werd hij burgemeester van Hasselt in 1995, daarna ging het snel: door het ontslag van Louis Tobback werd hij Vlaams minister in 1998, en in 1999 Vlaams minister vice-president en Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

Stevaert vertelde woensdagavond dat zijn carrière voor een groot deel door toevalligheden tot stand was gekomen en zeker geen roeping was: ook nu zou hij zich liever wijden aan Hasselt dan zijn nationaal ambt te blijven bekleden. Zijn carrière aan toeval wijten is wellicht te bescheiden: Stevaert gaf en geeft blijk van een enorme mensenkennis en feeling voor zaken en communicatie. Ondertussen staat hij bekend als Steve Stunt — geprezen maar ook verguisd om zijn ‘alles gratis’-beleid en zijn vermeend populisme. Velen bewonderen hem voor de manier waarop hij de kloof tussen burger en politiek verkleint. Volgens anderen kan hij nooit een echt staatsman zijn en/of stelt hij te weinig het kapitalisme in vraag.

UITSTERVEN

Stevaert is inderdaad geen man van de grote theorieën, maar hij toonde wel een duidelijke visie op welke maatregelen een socialist moet nemen. Die visie onderbouwde hij met voorbeelden en verwezenlijkingen die hij met “kameraden” had gerealiseerd. Hij wist zijn luisteraars te boeien en stond open voor vragen en andere ideeën. Voor het studentenpubliek had hij het over het kartel sp.a-Spirit, over het “zich goed verstaan met progressieve flaminganten en groenen” en over de nood aan eenheid in het linkse kamp, met de socialistische idealiter in een voortrekkersrol.

Ook de problemen van de partij liet hij niet links liggen: het ‘uitsterven’ van de sp.a-kiezers en de opmars van het Vlaams Blok. Stevaert heeft altijd gezegd dat je het Blok niet bestrijdt door er over te praten, maar dit wil zeker niet zeggen dat hij er geen mening over heeft. Het Blok kan wél worden tegengegaan door een goed beleid, door goede duidelijke communicatie en ten derde door het directe contact met de burgers, zo verklaarde hij. In die kontekst vermeldde hij de lichte opmars van het Blok in Hasselt - “hier zijn toch geen journalisten?” - sinds zijn ministerambt. Hij gaf ook heel wat argumenten voor het tegenwoordig nochtans af en toe gekontesteerde *cordon sanitaire*.

DADA

De basis van zijn verhaal is een socialisme “zonder dogma’s of taboes maar wel met principes”. “Ja, socialisme, waarom spreekt iedereen toch over sociaal-democratie? Ik ben een socialist”. Zo koestert Stevaert het principe van de rechtvaardige belastingen: belastingen moeten steeds gekoppeld zijn aan inkomen en vermogen, vandaar zijn afschaffing van kijk- en luistergeld. Hij pleit voorts voor het

gratis verstrekken van basisbehoeften (elektriciteit, vervoer, vuilniszakken) waarbij de burger betaalt voor de meerbruik. Verder ging Stevaert ook in op enkele van zijn dada’s: het probleem van de verzuring en het belang van het sociale weefsel, de sociologische bevindingen van sp.a-huisideoloog Mark Elchardus. “Het socialisme moet zowel materiële als immateriële

elementen bevatten,” luidde het.

De toehoorders waren erg actief in hun vragen, en interpeleerden over belastingen maar ook scherper over het “nepotisme” en de autoritaire manier van besturen binnen de sp.a en over de rol van de media. Vooral op die laatste punten kwamen Stevaerts redeneringen wel erg pragmatisch en weinig principieel over, ons inziens althans. Zo ging

hij uitgebreid maar zonder veel kritische ingesteldheid in op het belang van *infotainment*-programma’s, waar een politicus moet bewijzen dat hij authentiek en van vlees en bloed is. Niet toevallig siteerde hij immers Fortuyn: “links is er teveel voor de mensheid maar te weinig voor de mens”.

Lieven De Rouck

REEKS: POLITIEKE STUDENTENBEWEGINGEN

Liberaal studentenvereniging blauwer dan VLD

Wij zijn ekstreme pacifisten. Met deze uitlating geeft Pieter Cleppe, voorzitter van LVSV-Leuven, aan dat de liberale studentenbeweging niet zomaar in de pas loopt van haar regerende geestesgenoten. Pieter mag dan wel een onkel hebben die Guy Verhofstadt heet, dit belet hem niet om voor de liberale studentenvereniging een eigen koers uit te tekenen.

Ook hardnekkige clichés neemt Pieter niet zomaar als waarheid aan. Hij vindt dat we maar eens moeten ophouden met het gekanker over de lage politieke interesse van de jongeren. Volgens de blauwe rechtenstudent valt het allemaal wel mee. “Jongeren zijn geïnteresseerd, maar ze willen zich niet binden,” zegt Pieter.

Veto: Welke initiatieven nemen jullie om studenten bij de politiek te betrekken?

Pieter Cleppe: “Wij bieden een heleboel diensten aan. Zo was er in het begin van het jaar een openingsdebat en onlangs zijn ook onze ‘Blauwe maandagen’ van start gegaan. Elke week nodigen we iemand uit die komt praten over een actueel thema. Op die discussieavonden is iedereen welkom. Verder bezoeken we bijvoorbeeld het parlement en organiseren we een aantal studentikoze activiteiten.”

Veto: Komen de studenten massaal op dagen?

Pieter: “Er wordt vaak negatief gedaan over de politieke interesse van jongeren, maar als ik kijk naar het aantal aanwezigen op onze activiteiten, dan ben ik niet pessimistisch. Op het openingsdebat waren er ongeveer 550 toeschouwers en de eerste ‘Blauwe maandag’ lokte 130 geïnteresseerden. Ik merk wel dat het semestersysteem een rem zet op het studentenleven, maar dat is een meer algemeen effect.”

Veto: Hoe ben je zelf bij het LVSV terecht gekomen?

Pieter: “Ik ben altijd geïnteresseerd geweest in geschiedenis en in de manier waarop de maatschappij wordt geordend. Bovendien ben ik VLD-gezind, dus spraken de ‘Blauwe maandagen’ mij wel aan. Vorig jaar ben ik dan toetreden tot het bestuur en dit jaar ben ik voorzitter geworden. Konkreet betekent dit dat ik alles mee moet organiseren.”

Veto: Hoe sterk is de band met de ‘moederpartij’?

Pieter: “Het LVSV krijgt geen geld van de VLD, maar we worden wel gesponsord door ereleden (voornamelijk VLD-mandatarissen, mvc). Bij het organiseren van activiteiten houden we enkel rekening met onze eigen standpunten. Dat leidt wel eens tot spanningen. Zo hebben we vorig jaar kritiek gekregen van De Gucht omdat we Gerolf Annemans hadden uitgenodigd. Maar de VLD moet ons niet beïnvloeden. Wij moeten de VLD beïnvloeden. Dat proberen we te doen via onze vertegenwoordiger in de werkgroep die het VLD-kongres voorbereidt.”

Veto: Waar zitten dan de inhoudelijke verschillen?

Pieter: “Wij promoten het ‘pure liberalisme’. De ideologie is voor ons heel belangrijk. Als we naar de VLD kijken, dan stellen we vast dat ze niet op alle vlakken consequent is. Wij bepleiten zowel op economisch als op maatschappelijk vlak het ‘klassieke liberalisme’. Dit betekent bijvoorbeeld dat de grenzen open moeten en dat er geen inburgeringskontrakten nodig zijn. Inburgering komt vanzelf als je een goede economie hebt. Op internationaal vlak staan wij kritisch tegenover inmenging in buitenlandse aangelegenheden. Wij zijn voorstander van een vorm van isolationisme.”

Veto: De VLD blokkeert nog altijd het migrantenstemrecht. Wat is jullie standpunt in dat dossier?

Pieter: “Iedereen die belasting betaalt, moet kunnen stemmen. Maar er schuilen een aantal gevaren om de hoek. Zo willen sommigen de toekenning van stemrecht koppelen aan een verstrenging van de snel-Belg-wet. Dat zou een slechte zaak zijn. De nationaliteit moet zeer soepel toegekend worden. Dus lijkt het mij veiliger de nationaliteitsvoorwaarde te behouden en de toekenning van de Belgische nationaliteit te vergemakkelijken.”

Veto: Mag paars-groen nog vier jaar doorgaan?

Pieter: “Jazeker. Deze regering heeft heel wat gerealiseerd: de eutanasiawet, de belastingverlaging, de snel-Belg-wet. Bovendien heeft ze een poging ondernomen tot administratieve vereenvoudiging. Uiteraard zijn er ook negatieve punten. Zo is er

bijvoorbeeld meer regelgeving gekomen. Maar dat is vooral de schuld van sp.a en PS. Dus een regering met CD&V moet ook kunnen.”

Veto: In Leuven is er een heuse polemiek ontstaan over de kotenstop. Moet die stop gehandhaafd blijven?

Pieter: “Nee, de kotenstop moet afgeschaft worden. De ‘eigen volk eerst’-filosofie van Tobback is onaanvaardbaar. Studenten moeten op dit moment veel te veel betalen voor hun kot. Ik vind ook dat studenten eindelijk de kans moeten

krijgen om in Leuven te stemmen.”

Veto: Hebben jullie een goede relatie met de andere politieke studentenbewegingen in Leuven of zijn de relaties eerder gespannen?

Pieter: “We kennen alleen de mensen van CDS (kristendemocratische studenten, mvc). Zij hebben na ons de beste werking. Qua activiteiten heeft het CDS een gelijkaardig aanbod, maar we hebben een vrij goede verhouding. Het is niet zo dat we elkaars affiches aftrekken. Wij proberen sportief te zijn en naast hun affiches te plakken.”

Veto: Wat zijn je persoonlijke ambities?

Pieter: “Ik ambieer niet echt één welbepaalde functie. Wel wil ik bepaalde zaken realiseren. Zo hoop ik een aantal wetten en verboden te kunnen afschaffen. In 2000 was ik kandidaat bij de gemeenteraadsverkiezingen, maar zonder grote verwachtingen. Eigenlijk moest ik gewoon de lijst opvullen. Misschien krijg ik ooit de kans om op een kabinet te werken. Dat zie ik wel zitten.”

Maarten Van Craen

Het cultuurbeleid van Stad Leuven

Fen vierde van de Leuvense bevolking is jonger dan 25 jaar.

Dat samen met de aanwezigheid van de universiteit zorgt ervoor dat jongeren een niet te verwaarlozen doelgroep vormen voor kulturele activiteiten. Maar stimuleert de lokale overheid ook daadwerkelijk initiatieven die de student ten goede komen?

Begin 2002 besliste de gemeenteraad om in te stappen in het dekreet op het lokaal cultuurbeleid. In het voorjaar werden allerlei inspraakmomenten ingelast voor de Leuvense bevolking waardoor verschillende organisaties, kulturele aktoren, studenten en andere belanghebbenden hun zegje konden doen. Dit resulteerde in het nieuwe beleidsplan rond cultuur dat eind september werd goedgekeurd in de gemeenteraad.

MUZIEKCENTRUM

In het beleidsplan komen de zwakheden van het beleid aan bod. Vooral op het vlak van kommunikatie liep het in het verleden fout. Grote evenementen zoals Marktrock zetten Leuven wel op de kulturele kaart, maar de kleinere, en daarom niet minder geslaagde initiatieven blijven uit beeld. Een duidelijk cultuurkommunikatieplan ontbreekt voorlopig. Een andere lakune in het Leuvense cultuurbeleid is het ontbreken van aandacht voor de hedendaagse cultuur en hedendaagse muziek. In Leuven en omstreken is er genoeg artistiek potentieel aanwezig, maar voorlopig staan die nog wat in de kou.

Nu is het niet allemaal slecht nieuws.

De nodige konklusies werden getrokken en praktisch vertaalde zich dit in een aantal nieuwe initiatieven, die ook de studenten ten goede zullen komen. Het belang van een goede koördinatie en kommunikatie vertaalde zich in het aanstellen van een cultuurkoördinator, die in dienst trad op 1

juni 2002. Steven Dusoleil treedt samen met een nieuwe overkoepelende dienst voor kulturele zaken op als een aanspreekpunt voor de bevolking en de organisaties. Ook de samenwerking tussen de verschillende stadsdiensten moet verbeteren. Op korte termijn moet dit resulteren in het uitgeven van een cultuuragenda, in digitale en gedrukte vorm. Tegen het begin van volgend academiejaar zal iedereen dus wekelijks of maandelijks te weten komen wat er leeft in kultureel Leuven.

Om de hedendaagse cultuur wat meer kansen te bieden, wil men de amateurkunstenaars op alle vlakken wat meer steun bieden. Dit onder andere door het geven van financiële steun en het scheppen van meer tentoonstellingsruimtes. Voor de muzikliefhebber is er ook wat te vinden in het beleidsplan. Op lange termijn wordt gedacht aan een nieuw muziekcentrum, met ruimtes voor workshops, een opname-ruimte, een repetitieruimte en een staande konsertzaal. Het stadsbestuur heeft zelfs al een lokatie op het oog, namelijk het doeane-depot aan de Vaart dat nu nog gebruikt wordt, maar in de komende jaren zal verdwijnen. Dit zou het programma-aanbod van de niet-klassieke muziek gevoelig moeten doen uitbreiden in de toekomst. De uitwerking van dit plan is echter nog niet voor morgen, zelfs nog niet voor deze legislatuur.

KULTURBON

Cultuur is er voor iedereen, maar niet iedereen kent cultuur. Om de cultuurparticipatie in Leuven te vergroten, heeft het stadsbestuur enkele drempel-verlagende initiatieven klaar. Voor de eventuele financiële drempel bestaat er vanaf dit kulturele seizoen de kulturbon. Bepaalde inkomens hebben recht op drie gratis bonnen van vijf euro, per lid van het gezin. En met deze bon kun je een hele reeks kulturele fantasieën uitproberen: voorstellingen van het Kulturcentrum of het Stuk gaan bekijken, maar het is ook mogelijk om je inschrijvingsgeld van de bibliotheek ermee te betalen. Deze kulturbon kan trouwens ook als kadobon worden gekocht. Deze kulturbon is er enkel voor een bepaalde categorie van de Leuvense bevolking, dus studenten blijven voorlopig op hun honger zitten. Aan de universiteit van Gent bestaat er echter wel zoiets als een kulturchèque voor

studenten. Studenten kunnen er tien kulturchèques voor een totaalprijs van 15 euro aankopen. Met die cheques kunnen ze dan naar voorstellingen van hun keuze. De waardebons, die een reële waarde van 60 euro hebben, worden daarnaast voor het grootste stuk betaald door de universiteit, maar ook het stadsbestuur en verschillende kultuurcentra doen hun duit in het zakje. Is zo een initiatief in Leuven niet mogelijk?

Saïd El Khadraoui, schepen van cultuur: "In Leuven worden meer kulturele activiteiten georganiseerd vanuit de universiteit zelf. Zo wordt UUR KULTUUR bijvoorbeeld gratis aangeboden aan de Leuvense student. In Gent bestaat die traditie veel minder, waardoor die kulturchèque wel een handig alternatief is. Maar nieuwe voorstellen van studenten zijn altijd welkom."

Naast een mogelijke financiële drempel werd ook gedacht aan het openbaar vervoer. Er werd een nieuwe overeenkomst gemaakt met De Lijn, waardoor bussen vanaf 2004 tot twaalf of één uur 's nachts zullen rijden in een straal van 15 km rond Leuven.

INITIATIEF

De kulturele dienst van Leuven is na een grondige reflectie over zijn werking dus wel de goede weg ingeslagen, maar de weg is nog lang. Alhoewel studenten niet vergeten worden, worden ze in het nieuwe beleidsplan maar sporadisch vermeld. Het kulturele aanbod voor studenten situeert zich vooral rond het Stuk, het Kulturcentrum en de sel Kulturkoördinatie van de universiteit. Een nieuw initiatief wat wel nog het vermelden waard is, is 'Kulturama', een kultureel evenement dat zal plaatsvinden op 13, 14 en 15 februari 2003, de eerste week van het tweede semester. De bedoeling is er een jaarlijks kultureel hoogstandje van te maken, zowel voor studenten als Leuvenaars. De samenwerking tussen de verschillende kulturele centra zullen onder andere resulteren in een muziekfestival, een multimediasproject en vele optredens en performances. Kultureel Leuven leeft, en we zullen het geweten hebben.

Caroline Sabbe

KRINGLOOPCENTRUM

MEUBELS, KLEDING, FIETSEN, HUISRAAD, ...

VOOR ELKE SMAAK, ELK INTERIEUR

ALLES WAT JE KOT NODIG HEEFT !!!

Yzerenmolenstraat 10-12
3001 Heverlee

016/26.09.21
Openingsuren: Di-Vrij van 10.00 tot 18.00 u.
Za van 10.00 tot 17.00 u (Ma gesloten)

Op kot in cyberspace

Internet en kotnet hebben het studentenleven een nieuwe kleur gegeven. De kotwebstrijd van Depo speelt hierop in en spoort koten, residenties en peda's aan een goede website te ontwerpen of op te frissen. De jury selekteert voornamelijk op hoe de websites de wooncultuur van koten bevorderen.

Depo, een geleding van Studentenvoorzieningen, wil met deze kotwedstrijd het gebruik van websites in de studenten-koten stimuleren. Ze besloot daarom een wedstrijd uit te schrijven voor alle koten, residenties en peda's in Leuven die zich via het net aan de buitenwereld willen voorstellen. De aanleiding hiertoe was dat internet al door heel veel studenten gebruikt wordt. Claude Seyns, verantwoordelijk voor huisvesting KU Leuven, benadrukt de troeven die een website kan hebben voor het kotleven: "Elk kot heeft zijn unieke sfeer, en misschien is het ook goed dat studenten de mogelijkheid krijgen om dat zo in de verf te zetten." Een website kan ook interessant zijn om de kotbewoners voor te stellen aan nieuwe studenten en studenten buitenshuis. Je kan op die manier veel mensen bereiken. "We merken dat verschillende koten al verscheidene jaren bezig zijn met het verzorgen van websites, maar we willen het aantal kotsites uitbreiden met deze wedstrijd."

OPGESNOVEN

Hoe ziet een goede en aantrekkelijke website er eigenlijk uit? "Eigenlijk moet je proberen zo goed mogelijk de sfeer van je huis weer te geven." Voor je aan het bouwen van een website begint is het ook goed dat je even nadenkt over de structuur van de

webpagina's. Het eerste ontwerp is immers relatief eenvoudig, maar het onderhouden en up-to-date houden is veel tijdrovender. Zorg er dus voor dat je de websites in duidelijke rubrieken onderverdeelt zodat je informatie gemakkelijk kan aanpassen. "Goede websites bestaan meestal uit veel links, maar nooit teveel tekst op één pagina. Je kan beter heel duidelijke informatie weergeven met knopjes waar je dan op moet doorklikken." Je pagina's wat luchtiger maken kan je door het plaatsen van cartoons, foto's van de kotbewoners en grappige anekdotes. In de toekomst zullen nieuwe studenten immers hun kot misschien uitkiezen op basis van de sfeer die ze hebben opgesnoven bij het surfen op de kotwebsite.

Een interessant voorbeeld van het creatieve gebruik van een website vonden we bij de studentenresidentie Camillo Torres. De komende vijf jaar zullen de keukens daar vernieuwd worden. Inwoners kunnen de ontwerpen van de keuken via het net bekijken en zelf suggesties formuleren voor aanpassingen.

NADENKEN

Ook Koen Neyens, verantwoordelijke voor DEPO, ziet een rol weggelegd voor de website in het studentenleven. "Studenten zullen gemakkelijker gaan nadenken over hun kot." In grote studentenresidenties biedt een website nog andere voordelen: aankondiging van de activiteiten, het organiseren van polls onder de bewoners. De jury bestaat naast een verzameling ervaren webdesigners ook uit enkele studenten. Ze zullen in het algemeen letten op de gebruiksvriendelijkheid, de weergave van de sfeer van het kot, ondersteuning van kotactiviteiten en bevordering van de wooncultuur. Je hoeft dit allemaal niet voor

niets te doen: interessante prijzen worden uitgelooft en als beste website krijg je een vermelding in de pers.

Bernard Rommel

Verdere informatie over de criteria en inschrijvingen:

www.kuleuven.ac.be/dsv/studvoor/depo/kotweb.htm

VETO'S VISITATIEKOMMISSIE (4): RECHT VAN DE HANDELSKONTRAKTEN

En die kat kwam weer

Mets minder dan veertig aanwezigen, vooral meisjes, zitten donderdag om twee uur net onder het dak van de AV-aula's rustig te kletsen. De volgende minuten druppelen nog wat studenten binnen. Het blijft rumoerig tot professor Ballon na een tiental minuten binnenkomt.

Het had de ceremoniemeester van een huwelijksplechtigheid kunnen zijn: wit hemd, zwarte das, grijze broek, een zwart vestje met gouden knopen en een wetboek onder de arm. Zoals bij de meeste lessen in grote auditoria gebeurt, hebben de studenten ook hier de neiging om zo veel mogelijk achteraan te zitten. Prof Ballon dicht eigenhandig de kloof door de trappen op de lopen en halverwege het auditorium tussen de banken post te vatten.

Het wetboek wordt neergelegd, maar zal de hele les onaangeroerd blijven, een cursus wordt op de juiste pagina opgelegd. Na een korte samenvatting van de vorige les kan 'Recht van de handelskontrakten' beginnen. Dit rechtvak wordt als keuzevak gedoceerd voor een publiek van studenten uit de economiefakulteit. De cursus bevat alle noodzakelijke basisinformatie, maar de uitleg en voorbeelden die Ballon geeft, zijn nodig om de juridische termen goed te kunnen begrijpen. De studenten doen wat er in de vakomschrijving gevraagd wordt: ijverig notities nemen.

Professor Ballon heeft het niet echt

begrepen op studenten die alleen lichamelijk in de les aanwezig zijn: "t Is bijna weekend, maar je moet me daarom niet zo ongelooflijk zitten te bekijken." Of: "Je houdt je hier bezig en je doet niets kwaad, tja, daar kunnen we aan een katolieke universiteit alleen maar voor zijn."

BABY

Buiten instemmend gelach na enkele kwinkslagen is er geen interactie tussen prof en publiek. De stijl van lesgeven is vrij traditioneel: een monoloog. Twee keer daalt de prof af naar beneden om enkele moeilijkere begrippen en situaties schematisch uit te leggen: met een wit krijtje wordt het begrip 'hoofdelijkheid' uitgelegd. Dat de studenten niet allemaal indommelen bij een op het eerste zicht ontzettend saai onderwerp als de juridische aspecten van een handelskontraat, is wel op naam van de prof te schrijven. Hij slaagt erin alle juridische termen toch duidelijk over te brengen: met anekdotes en soms wel bizarre vergelijkingen, bijvoorbeeld over de juiste afbakening van het begrip 'natuurlijke personen'. Zo zijn ongeboren baby's ook

een natuurlijke persoon als ze later levensvatbaar geboren worden, wat belang heeft in gevallen wanneer de ouder overlijdt voor het kind geboren wordt. "Dit slaat natuurlijk op het overlijden van de vader,"

waarschuwt Ballon. "Kom me niet vertellen, zoals ooit gebeurde, dat een embryo kan erven van zijn moeder als het geboren wordt."

Af en toe weidt de prof een beetje uit en geeft zijn persoonlijke mening over een aantal ontwikkelingen. Zo ziet hij veel bezwaren bij het toekennen van dierenrechten. "Dat is praktisch onmogelijk! Waar ligt de grens, ga je een vlieg rechten geven of niet? Wie heeft het meeste rechten, een wild of een tam konijn?" Hij raadt de aanwezigen af hun huisdier op te nemen in hun testament: "Je vermogen schenken aan een kat wordt als een teken van onbekwaamheid aanzien."

AILUROFILIE

De kat komt later nog meer aan bod tijdens de les. Bij ondeelbaarheid van een schuld wordt een onderscheid gemaakt tussen dingen die van nature en dingen die konventioneel ondeelbaar zijn. "Het eerste geval: het is onmogelijk om een geleende kat in schijven terug te geven." En de kat kwam weer, in de vorm van een ander *wistjedatje*: wanneer een geleende kat jongen krijgt, moet je die allemaal teruggeven: ze worden als één voorwerp beschouwd.

De visitatiekommissie begint zich net af te vragen of de prof toevallig lijdt aan *ailurofilie*, maar dan legt Ballon uit waarom

hij zo van poesjes houdt: "Ja ik gebruik steeds katten, als je een begrip met een poes kunt uitleggen, is het begrip duidelijk". Kwisliefhebbers komen ook allerlei dingen te weten, zoals het feit dat in het Ancien Regime dieren strafbaar waren, en dat de afschaffing hiervan als een vooruitgang werd aanzien.

Naar het einde van de les toe transformeren de katten in historische anekdotes. De concepten uit het hoofdstuk 'Tenietgaan van verbintenissen' worden geïllustreerd met verhalen uit de Eerste en Tweede Wereldoorlog. Zo was er eens een handelsdispuut over een schoonheidsproduct op basis van varkensvet en krijt. Zowel koper als verkoper kwamen echter in de Duitse konsentriekampen terecht. Doordat het kontraat niet werd uitgevoerd, ontstond er een hevige discussie tussen koper en verkoper na de bevrijding. De rechter bood gelukkig een oplossing.

Na nog geen volledige voetbalmatch en zonder rustpauze, zit de leerstof voor deze week er al op. Prof Ballon daalt af naar beneden, doet alle lichten uit en wij zoeken in het donker onze weg naar de uitgang.

Steekkaart CL07

Recht van de handelskontrakten

Prof: Gabriel Luc Ballon

Waar: AV 04.17

Wanneer: Donderdag 25 oktober om 14u11 (14u), einde om 15u34 (16u)

Wie: ongeveer 45 studenten, 2e lic T.E.W, 2e en 3e jaar handelsingenieur, een aantal aanvullende opleidingen

Pauze: geen

Leden visitatiekommissie: Tijl Vereenooghe en Thomas Leys

Zet het op een lopen!

Te omwonenden van het Sportkot zijn alvast gewaarschuwd: wanneer ze dinsdagnacht eventjes in de armen van Morpheus willen belanden, schaffen ze zich best een nieuw paar oordopjes aan. Om acht uur 's avonds gaat dinsdag 5 november immers de dertigste editie van de 24-urenloop van start.

De 24-urenloop bestaat al langer dan Veto en dan hoeft het u niet te verbazen dat het zo stilaan een vaste waarde geworden is. Wat ooit onder de veilige vleugels van de burgies van VTK begon, is uitgegroeid tot één van de bekendste evenementen van Sportraad. Dit jaar vindt hij voor de dertigste keer plaats en dan zet iedereen zijn beste beentje voor om het nog eens dubbel zo vlot en plezierig te laten verlopen.

Het concept is doodeenvoudig. Kringen en peda's verklaren zich bereid om in een aflossingsrace die één etmaal duurt zoveel mogelijk rondjes te lopen rond de loop piste aan het Sportkot. De ploeg die erin slaagt het meest aantal rondjes te malen, wint de 24-urenloop.

NEVENKLASSEMENTEN

Veel te simpel voor universitaires en hogeschoolstudenten, moeten ze gedacht hebben. Want naast het hoofdklasse ment zijn er een heleboel nevenklasse menten. Of zoals TV1-nieuwsanker en ex-Vetoreporter Stef Wauters 13 jaar geleden al schreef: "Er worden nevenklasse menten uitgevonden tot niemand nog naar huis kan zonder iets gewonnen te hebben. Desnoods komt er een nevenklasse ment voor de enige kring die nog niks gewonnen heeft. Dan hebben die mensen ook wat."

Vooreerst is er het "Snelste rondje-klasse ment". Wie daaraan wil meedoen, moet dan wel kunnen bewijzen dat hij van zijn dokter mag sporten. Je moet daarvoor vooraf of op de dag zelf een medisch attest indienen op het sportsekretariaat. Voor de nieuwe Ben Johnson of Marion Jones is er een reis van het skikot weggelegd. Of ze achteraf ook een plasje moeten maken, werd niet meegedeeld.

Vervolgens sleept de loper of loopster die het meest aantal rondjes toert, ook een mooie prijs in de wacht. Er zijn er dan ook die er een sport van maken om voor alle kringen of peda's op zijn minst één toertje te lopen.

Als het lopen je niet zo goed vergaat, dan kun je het ook anders proberen. Elk uur vangt immers een nieuw nevenklasse ment aan. Op dinsdag hebben we bijvoorbeeld om 22 uur het kleren-binnenstebuitenrondje en voor de ekshibitionisten onder ons is er een uurtje later het schaarst-gekleed-rondje. Als het libido dan nog niet gezakt is, kun je misschien op woensdag om 11u het broek-op-enkel-rondje proberen en als ook dat niet helpt raden we het bedevaartrondje aan om 15u.

(foto archief)

Omdat het Rode Kruis toch ter plaatse is en zij ook niet graag voor niks komen, is er woensdag om 16u het voeten-aan-elkaar-gebonden-uurtje. Voor wie het dan nog niet zat is, zijn er ook nog het zuip-, pijama-, knuffel-, friet-, olifanten-, achteruitloop-, en niet te vergeten het winkelkaruurtje.

FRAUDE

De 24-urenloop is onvervalst een competitie en dan zullen altijd foute kreative geesten zijn die tot valsspelen neigen. "Dat zal wel heel moeilijk worden," meent organisator Dave. "Elke ploeg heeft een eigen estafettestok met daarin een sensor. Zo wordt de loper konstant gevolgd. Daarenboven is er ook nog een tent, waar

studentenvereniging voor computer- en internetgeïnteresseerden, staat in voor de informatika die op de 24-urenloop gebruikt wordt. Tijdens de wedstrijd kan de hele wereld dankzij hen live de tussenstanden volgen. Op het parcours is er ook een multimediant aanwezig waar game- en surfverslaafden aan hun trekken kunnen komen.

FEEST

"Een feest dat de wereld ons benijdt," omschreef diezelfde Stef Wauters de vierentwintigurenloop. Dat het wederom een feest zal worden, staat als een paal boven water. Radio Scorpio staat in voor de muzikale omkadering en onder andere

gratis massagebeurten zodat je na je rondjes toch op zijn minst de taptent of de vele eetstandjes nog kan bereiken. Onder de motto's 'hoe vettiger, hoe prettiger' en 'met folklore kun je skoren' zullen de hotdogs als warme broodjes de deur uitgaan en houden verschillende kringen een pannenkoekenbak. Bij Chemika kun je scheikundig geproduceerde loempia's verkrijgen; bij Farma en hun kompanen zijn er naast knappe meisjes ook pita's te vinden. Wie dat standje niet lekker vond, kan zich gaan troosten met een gezonde portie glühwein. Als *morning after* is er voor een prijsje waarvoor je zelfs nog geen twee kauwgommen uit de kauwgomballenbak kan draaien, een gezond en stevig ontbijt.

Vierentwintig uur na het startschot, dat met een beetje geluk door de rector zelf wordt gegeven, wordt — wat had u gedacht? — de wedstrijd afgeblazen. Het zou heel Leuven verbazen als u tussen het start- en eindsignaal niet zelf opgedaagd bent om van de ambiance te proeven en de eer van de kring of peda te verdedigen.

Dries De Smet

Volg ook, dankzij de fantastische mensen van Ulysis, de volledige 24uren-loop on-line, met live het rondjesklasse ment, informatie over de ploegen, foto's, ... Slechts één adres:

<http://24u.ulysis.org>

"Er is ook nog het zuip-, pijama-, knuffel-, friet-, olifanten-, achteruitloop-, en niet te vergeten het winkelkaruurtje."

alle lopers manueel geteld worden. Dit dient ook als back-up-systeem als de elektronika het begeeft. Elke ploeg moet trouwens ook de naam van lopers op een blad noteren, zodat dat dan ook nog eens gecontroleerd kan worden."

Nieuw dit jaar is dat de lopers op groot scherm te volgen zullen zijn. Ulysis, een

Mauz, die een zilveren plak op Rockvank Marktrock 2002 behaalde, geeft de lopers een muzikaal duwtje in de rug. Elke deelnemende ploeg bouwt rond de piste zijn eigen stelling met bijhorende klank-, licht- en ambiencewerk.

De kiné-studenten zijn, net als op de studentenmarathon, weer van de partij met

Wie waagt zijn kans?

Traditioneel doen de grote kringen solo een gooi naar het eerste plaatsje. Apollon, VTK, Ekonomika, Wina, VRG, Politika en het LBK proberen het alleen. Groep T verenigt Industria en Educata en Medica neemt Apollonia in bescherming.

Onder het motto 'Eendracht maakt macht' hebben verschillende kleine kringen zich verenigd. United Kleine Kringen (UKK) bundelt de Farma, Mercator, GEOS en Chemika-krachten. De romanisten en germanisten vormen samen RoGer, de musikologen proberen met EOOS, Historia en Alfa de violen gelijk te stemmen onder de naam MEHA. Me-Bi is een joint venture van Medisoc en Bios en Pepsy is het welluidend samenraapsel van pedagogen en psychologen.

Klio is de enige kleine ploeg die zich alleen in het avontuur waagt. Ook de dienst Spoedgevallen van Gasthuisberg verdient een speciale vermelding omdat ze als enige eksterne ploeg met een hele kleine ploeg de 24 uren rondlopen. De katolieke hogeschoolstudenten verdedigen hun KH Leuven-kleuren.

Tot slot doen er, naar jaarlijkse gewoonte opnieuw een aantal peda's mee: Cité, Salvast, Lerkeveld en het Pauscollege zetten hun beste beentje voor. Het Heilige Geest-kollege, dat vorig jaar laatste werd, zoekt zijn heil in Sedes om dit jaar van de rode lantaarn gespaard te blijven.

Wint Apollon twaalfde maal op rij?

De volkslegendes, die vooral in de Sportzak, ontsproten zijn, willen doen geloven dat het altijd Apollon, de kring van de studenten lichamelijke opvoeding, was die aan het langste eind trok. Kafeepraat, zo blijkt uit de archieven.

Tot 1990 was het haast onveranderlijk VTK dat het meeste aantal rondjes op zijn palmares kon schrijven. In 1990 nam Apollon, met een rekordaantal van 975 rondjes, de fakkel over om hem daarna nooit meer af te staan. Apollon en VTK maakten de laatste vijftien jaar onveranderlijk deel uit van de top drie. Andere outsiders zijn vooral Industria (6 keer in de top drie), Ekonomika (4 keer) en LBK (2 keer).

De kans dat Apollon zijn rondjesrekord verpulvert, is overigens bijzonder klein. Door werken langs het parcours is de lengte van de ronde van 509 naar 512 meter gestegen.

De peda's doen het doorgaans ook heel goed omdat zij heel direkt hun mensen kunnen aanspreken. Het Pauscollege eindigde de voorbije tien jaar zonder uitzondering in de top tien en vorig jaar werden Terbank en Salvast respectievelijk vierde en vijfde.

Mocht het in uw geest opkomen om ooit belletje-trek te spelen, dan zijn vooral de humane wetenschappers af te raden. Op Ekonomika, VRG en Politika na, haalden geen enkele van die kringen, in welke combinatie ook, de top tien.

“Homoseksualiteit is ook een hetero-zaak”

Het tweede holebi-filmfestival in Leuven is een feit. In samenwerking met de Studio Filmtheaters, het Vlaams Film-museum en -archief en Cinema Zed brengt Driekant en &of meer dan twee weken een gevarieerd film-programma met in de hoofdrol homoseksualiteit.

Driekant en &of (spreek uit: enof) zijn de twee Leuvense holebi-verenigingen. Driekant is bedoeld voor alle leeftijden en &of is een jongerengroep voor en door meisjes en jongens tot 26 jaar. Na het grote succes vorig jaar van een eerste holebi-filmfestival in Leuven brengen ze dit jaar opnieuw een vijftiendaags filmevenement: dubbel zo lang en dubbel zoveel films.

Uiteindelijk zijn er vierentwintig verschillende films en negentwintig filmvoorstellingen verspreid over drie lokaties in Leuven. De programmatie van het festival is zo georganiseerd dat iedereen alle films kan bekijken indien hij of zij dit wenst. Nieuw dit jaar zijn de filmvoorstellingen in Cinema Zed, maar ook de samenwerking met de Studio Filmtheaters en het Vlaams Filmmuseum en -archief horen er dit jaar opnieuw bij.

LESBISCH

Het festival dat vorig jaar kon rekenen op een enorme respons en volle filmzalen trok, werd dit jaar daarom sterk uitgebreid. In het totale filmprogramma komen er films uit dertien verschillende landen aan bod, gaande van Italië tot Japan, van Canada tot India en van Thailand tot België. Op woensdag 6 november wordt het startschot gegeven met de Belgische kortfilm 'Saint' van Bavo Dufurne gevolgd door de Spaanse film 'Krámpack (Nico and Dani)' uit 2000. Een meer lesbisch thema komt diezelfde avond aan bod in de Canadees-Indiaanse film 'Fire'.

Meer bekende films die op het programma staan zijn: 'The Birdcage' met in de hoofdrol Robin Williams, 'Wilde' met Stephen Fry die gestalte heeft aan Oscar Wilde, 'Death in Venice' naar de gelijknamige roman van Thomas Mann uit 1933 en tenslotte 'Beautiful Thing' de coming-out film van enkele jaren geleden die zeker niet mag ontbreken.

Interessant dit jaar is op zondag 17 november de voorstelling 'Ontboezemingen'. Dit is een volledige filmvoorstelling gevuld met vijf kortfilms met een holebi-thema. Een mix voor man en vrouw en alles wat daartussen ligt. Met veel lach en een traan, waar diep in eigen en elkaars boezem wordt gekeken en vrijelijk wordt gebiecht.

Hekkenluiters van het festival op 19 november is het Japanse 'Hush' uit 2001,

waarin de waarde en de betekenis van 'familie' aan bod komt en ten slotte op 20 november 'The Naked Civil Servant' uit 1975 die het relaas brengt van de schrijver en acteur Quentin Crisp.

ZICHTBAAR

De films fokussen zich op homoseksualiteit die op verschillende manieren in verschillende culturen in beeld wordt gebracht. Ze tonen de vreugde die mannen en vrouwen beleven of de strijd die ze moeten leveren. Volgens Driekant is homoseksualiteit zeker ook een hetero-zaak. Alle films zijn eveneens bedoeld om een hetero-publiek aan te trekken: ouders, echtgenoten, vrienden, enzovoort die eens samen op stap kunnen. Daarom heeft dit festival tot doel meer zichtbaarheid te geven aan thema's die samenhangen met homoseksualiteit en hiervoor begrip vragen bij een breder publiek.

De organisatie van het festival gebeurde dit jaar in samenwerking met de Dienst Welzijn van de Stad Leuven. In het kader van een positieve beleidsvorming en sensibilisering bestaat er reeds enige jaren een samenwerking tussen de Dienst Welzijn en de Leuvense holebi-verenigingen. Film is een uitstekend medium om homoseksualiteit op een positieve manier zichtbaar te maken.

Voor de organisatoren heeft dit holebi-filmfestival dus tot doel om kennissen, collega's of vrienden van holebi's filmklassiekers te laten zien, die niet recent uitgebracht werden, maar toch een succes waren. De emansipatiegedachte die dit filmfestival moet uitdragen mag niet vergeten worden.

Elke film wordt vooraf gegaan door een

korte inleiding. Op de Driekant-website is er na elke film een nabespreking en een forum waar iedereen zijn mening kwijt kan.

Kris Malefason

'Holebi-filmfestival' van 6 t.e.m. 20 november in Studio 1 Brabançonnelaan 25, Cinema Zed in het kunstencentrum het Stuk in de Naamsestraat 96 en het Vlaams Filmmuseum in de Vander Kelenstraat 30.

Meer info over de programmatie, trailers of captures vindt u op www.driekant.be/filmfestival

Van superkitsch tot schrijnend drama

De programmatie herbergt een heel scala van de meest verscheiden films. Qua stijl of stroming valt dan ook niet eenzelfde lijn te ontdekken die er wel is in het thema. Afwisseling troef op het continuüm van superkitsch tot schrijnend drama. Enkele persoonlijke indrukken.

Op zondagavond speelt **Before Night Falls** in Studio 1. Dit behoorlijk lange drama won in 2000 het festival van Venetië en geeft in enkele uitgebreide episodes het leven weer van de Cubaanse kultschrijver Fernando Reinando Arenas, gespreid van zijn kindertijd in Oriente tot zijn dood in New York, waar hij dan in ballingschap leeft. Arenas is homoseksueel en sluit zich vol overgave aan bij de beide revoluties die in de jaren '60 in Havana woeden: de politieke en de seksuele.

De vrijheid die Arenas in zijn jeugd ervaarde, zowel op literair als op pril seksueel gebied, wordt al snel beknot door het verstarrende politieke klimaat. Intellectuelen moeten hun meningen in het openbaar herzien, homo's worden naar werkkampen gezonden met mooie namen die sarkastisch hun wreedheid ironiseren.

De film is loodzwaar, maar niet omwille van massa's feiten en historische achtergrond. Arenas is — God zij geprezen — een lefgozer die voor de nodige actie zorgt, en de nadruk ligt mooi op zijn innerlijke beleving van wat er gebeurt. Daarbij is de homoseksualiteit van de schrijver maar een onderdeel van zijn problematische persoonlijkheid, die op de eerste plaats zoekt naar vrijheid, zelfstandigheid, respect en vriendschap in een tumultueuze samenleving. Op die manier vermijdt regisseur Julian Schnabel dat **Before Night Falls** een eenzijdige homofilm wordt.

De akteerprestaties zijn bijzonder goed, zij het dat het Engels van de Spaanse acteurs soms knullig overkomt. Met name hoofdacteur Javier Bardem — de rolstoelpatiënt uit Almodòvars **Carne Tremula** — houdt er een erg geforseerde

uitspraak op na. Opmerkelijk is ook de verfrissende dubbelrol van Johnny Depp als de Janet Bon Bon en een ijzige luitenant.

LIEFDESVERDRIET

Een film die heel wat gemakkelijker maar minstens even schrijnend bedoeld is, is het tienerdrama **Lost and Delirious** (maandag in Studio 1). De film is lekker vlot in beeld gebracht en vertelt het verhaal van Mary, die nieuw is op de meisjeskostschool. Een uitgangspunt dat een hardcore-uitwerking laat vermoeden, maar daarentegen aanleiding geeft tot een heel charmante, herkenbare schets van ontluikende seksualiteit en liefdesverdriet.

In tegenstelling tot **Before Night Falls** is de homoseksualiteit van de meisjes — en jawel, ook van andere vrouwen op het wonderde kollege — wel degelijk de main interest van deze Canadese film. Bovendien vond regisseuze Léa Pool het nodig om haar punt te verduidelijken met hoogdravende — in casu *hoogvliegende* — symboliek, en de film een onnodig bombastisch einde mee te geven. Daarom haalt **Lost and Delirious** het lang niet bij een fantastische lesbiefilm als **Fucking Ámál**. Toch een aanrader voor wie wel wat opgeblazen meligheid kan appreciëren — en van mooie meiden houdt.

Jeroen Versteete

Before Night Falls: zondag 10 november, 20 u, Studio 1

Lost and Delirious: maandag 11 november, 20 u, Studio 1

Zweten op dreunende beats

Yellow Fever, het technofeestje dat reeds voor de vijfde maal werd georganiseerd door VTK, bleek opnieuw een schot in de roos. Gerenommeerde dj's toverden de Brabanthallen om tot een heuse danstempel.

De nakende griep epidemie, waarvoor we uitvoerig gewaarschuwd werden in de media, verzonk in het niets bij deze Gele Koorts die op 31 oktober werd losgelaten. Niets beter overigens dan die dekselse ziekte er gewoonweg uit te zweten op de dreunende beats van tovenaars zoals Steve Rachmad, Jack de Marseille of Jay Denham. De studenten van VTK, de fakulteitskring van de studenten Burgerlijk Ingenieur, leken op hun eigen manier te waarschuwen voor de op til zijnde griep epidemie door in heel Leuven affiches te verspreiden voor hun Yellow Fever. Net als de voorgaande jaren bleek de afstand naar de Brabanthallen voor dit evenement minder onoverkomelijk dan voor andere activiteiten die daar georganiseerd worden. De gratis busdienst vervoerde onophoudelijk *party people* naar de betonnen bunker die de Brabanthallen toch steeds weer lijken te zijn.

WAGGELEN

Met de nobele intentie onze aangeboren skepsis opzij te zetten lieten we ons niet afschrikken door het monolithische complex en gingen onbevooroordeeld de technodreunen tegemoet. Na een korte tussenstop

in de VIP-bar, *noblesse oblige* weet je wel, waar naar goede gewoonte weer geen kat te zien was, mengden we ons iets voor twaalf tussen de op dreunen dansende en drinkende aanwezigen. Zelfs rond middernacht blijkt dat een techno-feestje pas begint in de late avond, de heel late avond. Geen probleem, ons gestel is voldoende getraind om tot in de vroege uurtjes door te zakken. Tot onze grote verbazing bleken enkele aanwezigen echter nog voor middernacht iets te diep in het glas gekeken te hebben of enige andere breinvertragende substanties tot zich te hebben genomen. Waggelende tieners zijn wel leuk om naar te kijken in *docu-soaps*, indien je dat soort onzin weet te smaken, maar vallen soms uit de toon op een activiteit van een studentenkring. Anderzijds, iedereen heeft het recht op amusement, is dat niet regel één van de democratisering van het onderwijs?

NICHT

Het feit dat het allerheiligenverlof bezig was, althans voor iedereen behalve universiteitstudentjes, had natuurlijk een belangrijk invloed op het aanwezige publiek. Niet alleen de Leuvense 'jeugd', maar ook vele niet-Leuvense jongeren kennen de weg naar het techno-feestje van VTK te vinden. Iedereen kent wel een vriend of broer of zus of pa of ma of nicht of neef of nonkel-pastoor of zelfs een prof emeritus ('Theo' voor de vrienden en persoonlijk aanwezig op het evenement)... die in Leuven vertoef en onderdak voor de nacht wil bieden.

Kortom, net als de vorige jaren kon het publiek op Yellow Fever niet overwegend studentgetint genoemd worden.

KNOPPENTOVENAARS

Niet dat dit enig obstakel vormt om een avond op te gaan in de beats van de top-DJ's die VTK steeds weet te strikken. Dit jaar werd opnieuw geopteerd voor drie zalen: techno in de grote zaal, en club en dub in twee kleinere. Zoals echter wel vaker op dit soort evenementen blijken de kleinere zalen grotendeels een maat voor niets. Te klein, slecht geluid, ongezellig... Niet dat we ons daar veel van aantrekken. Uiteindelijk komen de meeste mensen toch om te dansen op de ultieme beats die de knoppentovenaars uit de boksen laten loeien. En die beats komen nu eenmaal het

gezien worden. Soms vergat je zelfs dat je in een betonnen bunker stond. De lichtinstallatie was op punt, een aantal rare figuren aan het plafond gaven de zaak nog wat extra uitstraling, al vroegen we ons af waarom er HIV-virussen waren opgehangen. Boven de dj werden continu videobeelden vertoond, soms informatief, soms ludiek en soms overbodig. Toch, het is best wel handig te weten wie wanneer aan het draaien is. En een pluim aan VTK, want de aangekondigde uren van de dj's kwamen min of meer overeen met de realiteit. Geen evidentie op techno-evenementen.

De vijfde editie van Yellow Fever mocht er best zijn. Genoeg volk, mooi ingekleed — de zaal dan toch —, goede line-up. Enkel het geluid had wat beter gekund. Techno is overwegend dreunende beats, maar de subtiliteit wordt net verworven door de andere partijen. Het was dan ook spijtig om vast te stellen dat de vokale en melodische partijen vaak de helft van de zaal niet haalden. Niet dat veel aanwezigen zich daar aan stoorden, maar ergens was het toch een minpunt.

BATS

Rond vijf uur hielden we het voor bekeken en gingen via de busdienst terug richting Leuven. Nog nadreunend werd het bedje opgezocht. Gelukkig was de dag erna een feestdag, zodat geen ekskuses nodig waren om niets te hoeven doen. Voor al wie de nakende griep epidemie overleeft, Yellow Fever zes is zeker aan te raden. Het is een unieke kans om in Leuven eens een fijn techno-feestje mee te maken tegen een zeer betaalbare prijs...bats, bats, bats, bats, bats, en gaan voor nummer zes!

Björn Mallants

KULTUURRAAD presenteert: Olym-pics

De Kultuurraad der Leuvense studenten is een kweekpoel van jong talent geworden. Net als ieder jaar organiseert deze geleding van de Leuvense studentenorganisatie (Loko) een aantal projecten. Olym-pics is er het jongste van.

Kultuurraad biedt een forum aan geïnteresseerden en vertegenwoordigers van fakulteitskringen om mee het stedelijke en universitaire cultuurbeleid te bepalen. Het Olym-pics project wil de interactie tussen een universitaire lokatie, de studenten en fotografie nieuw leven inblazen.

Olym-pics biedt in de eerste plaats jonge fotografen de kans om hun werk tentoon te stellen. De keuze voor de lokatie, de fakulteit Lichamelijke Opvoeding en Kinesiterapie, spruit enerzijds voor uit het dertigjarig bestaan van de 24-urenloop, en anderzijds de architecturale veranderingen op de fakulteit.

De selectie van de fotografen is gemaakt op basis van een portfolio, die

niet noodzakelijk iets met architectuur of sport te maken moest hebben. Zes jonge fotografen, sommige verbazingwekkend technisch begaafd, of met een invalshoek die ogen deed open trekken, werden uiteindelijk geselecteerd.

Deze jonge mensen zijn daarna als gevaarlijk loslopend wild vrijgelaten op de fakulteit. Hun opdracht was deze fakulteit vanuit hun ogen weer te geven. Deze tentoonstelling is dan ook het resultaat van een carte blanche, behalve wat betreft de lokatie dan.

De fotografen zijn: Liesbeth Bernaerts, Tom Desplenter, Aurélie Destrooper, Peg, Joke van Mieghem, Pieter-Jan Vanstockstraeten.

De tentoonstelling loopt van 5 november tot 20 december in de centrale hal van het Denayerinstituut. Catalogi zijn te koop op het sekretariaat van Sportraad (Denayerinstituut). Opening op dinsdag 5 november, vernissage op vrijdag 8 november, telkens om 19u.

(ingezonden mededeling)

ERASMUS INFORMATIE AVOND

20u
WELKOMSTWOORD
door rector A. Oosterlinck

20u10
ALGEMENE INLEIDING
door dhr. P. Henderickx
dienst internationale relaties K.U. Leuven

21u15
APARTE SESSIES PER FACULTEIT

Woensdag 13 november 2002

Aula Pieter De Somer

Een initiatief van LOKO-Kringraad

Over de hel die de liefde is

De compagnie "Fanny en Alexander" – Italiaans van oorsprong en rebels van natuur – staat garant voor een stevige portie teater. Nadat het conservatieve Italiaanse teaterwereldje begin de jaren '90 voor de bijlging, schuimt de compagnie nu ook de internationale podia af. De komende drie dagen houdt ze halt in het Stuk.

Een grijze donderdagmorgen in Leuven, Luigi de Angelis schuift bij aan de lange tafel in de keuken van het Stuk. De Angelis vormt samen met Chiara Lagani al meer dan tien jaar het artistieke middelpunt van de compagnie. Voor sterallures heeft de Angelis echter geen tijd, een beetje rood aangeslagen

handelskenmerk van de compagnie.

"Het is zo dat wij ter voorbereiding van een voorstelling vaak maanden met onze neus in de boeken zitten," gniffelt Luigi. "Voor *Requiem* hebben we voornamelijk onderzoek gedaan naar de Amerikaanse psycho-analist James Hillman, erfgenaam van Jung en Freud. We hebben zo goed als al zijn werken doorgenomen." Ik zet grote ogen op en vraag me luidop af waar ze de moed vandaan halen. De Angelis: "Wij zijn bijna allemaal classici, vandaar waarschijnlijk die neiging tot diepgaand onderzoek." Het basisuitgangspunt van *Requiem* is *verlatenheid*, waarvan de dood de ultieme belichaming is. Luigi: "Binnen de compagnie werden we gekonfronteerd met een verlies, en we wilden daarrond werken. We

verhaal. Luigi De Angelis: "We spelen de mite dus niet echt na, het verhaal wordt daarentegen in een geheel andere kontekst geplaatst. Een klein meisje, met een vette knipoog naar Alice in Wonderland, ontmoet in haar droom een wit konijn. Het konijn doet er alles aan om haar te doen geloven dat ze Psyche is, ze ontmoet zelfs personages uit de mite. Uiteindelijk geeft ze — ondanks haar achterdocht — toe en beslist ze op zoek te gaan naar de Psyche in zichzelf. Zoals in een droom worden dus twee verhaallijnen, werkelijkheid en fantasie door elkaar gehaald."

Requiem werd oorspronkelijk gekreëerd op buitenlocatie in Ravenna, de thuishaven van de compagnie. En toch is het spektakel de dag van vandaag op de binnenpodia van de internationale teaters te zien. De Angelis

Het mocht echter niet zijn. Luigi: "Na een maand repetitie op het kerkhof — we hadden zelfs de sleutel gekregen — zijn we door de directie van het festival die de voorstelling produceerde van het kerkhof verwijderd. Ze waren van mening dat het spektakel niet geschikt was voor het kerkhof, sensuur noem ik dat. Uiteindelijk zijn we net buiten het kerkhof terechtgekomen. Op nauwelijks tien dagen van de premiere moest het dertig-meter-breed-dekor afgebroken en opnieuw opgebouwd worden. Op een vreselijke plaats dan nog, bezaaid met ratten en ander ongedierte. Onmenselijk was het alleszins wel."

De Angelis gaat verder: "De premiere leverde een heel pak problemen op. Er waren niet alleen vertragingen, het ergste

door het uitladen van de decors nipt hij voorzichtig aan een glas water. "Het is inderdaad de allereerste keer dat wij in België op de planken staan, voor mij persoonlijk een belangrijk moment," aldus de Angelis. "Ik heb een Belgische moeder, ben in Brussel geboren en heb er als kind vier jaar gewoond. Het Frans is mijn moedertaal. Ik voel dus een sterke verbondenheid met België."

DUIM

Nadat ik net op de valreep mijn schoolse Frans teruggevonden heb, gaat de Angelis verder: "Ik heb geen schrik voor het Vlaamse publiek. We treden nu al een hele tijd met *Requiem* in het buitenland op. Natuurlijk is elk land in zekere zin anders, de sterke teatrale traditie in Engeland bijvoorbeeld maakt het Engelse publiek vrij conservatief. Anderzijds denk ik dat onze voorstellingen net vernieuwend zijn omdat ze niet iets partikulier, maar iets universeel in zich dragen. Daardoor spreken ze volgens mij ook een internationaal publiek aan." En niet zonder succes, dat is wel duidelijk. *Requiem* sleepte al een mooie reeks prijzen in de wacht. Op het teaterfestival van Sarajevo werd de voorstelling bekroond met de prijs voor de beste muziek, gekomponoerd door Luigi Ceccarelli. Zelfs Tom Waits moest daarbij de duimen leggen.

Het is in elk geval moeilijk om *Requiem* onder de noemer 'teatervoorstelling' te plaatsen. Luigi neemt ook zelf konstant het woord spektakel in de mond. Een en ander heeft te maken met de bonte miks van nieuwe media, muziek en teater die het gezelschap hanteert. In combinatie met een minutieus doordacht scenario — waar vaak weken onderzoek aan voorafgaat — het

kwamen uiteindelijk terecht bij de mite van Afrodite en Psyche. Naast de beschrijving van een liefde die tot waanzin leidt vertolkt de mite een reactie op verlatenheid. Een reden waarom we precies een mite als basis voor het spektakel kozen, heeft te maken met onze interesse in het werk van James Hillman. Volgens Hillman is de mitologie in essentie de psycho-analyse van de oude volkeren. De mitologie weerspiegelt in feite de vragen die ze over zichzelf stellen."

"Vanuit dit oogpunt is de konfrontatie met een mite, een konfrontatie met jezelf. En aangezien je als het ware afdalt in een afgrond wanneer je een mite doorloopt — het verhaal is een soort neerwaartse spiraal — betekent een konfrontatie met de mite dat je ook zelf in je eigen dieptes duikt. En dit is nu net wat "Fanny en Alexander" met *Requiem* beoogt: als compagnie in reactie op een verlies zelf afdalen in de duisternis door een mite op de planken te brengen." Als dat niet doordacht is.

Luigi: "Ik ben er trouwens van overtuigd dat iedereen het lef zou moeten hebben om in zijn eigen vagevuren af te zakken, want als je die niet gezien hebt, als je die niet kent, zal je nooit je eigen rationaliteit doorzien. Dat is voor onze compagnie een heel belangrijk gegeven: we willen met elke voorstelling naar de hel afdalen, en misschien zouden we beter niet meer terug uit die hel opstijgen. Het is als teatermaker veel interessanter om in die duisternis te blijven hangen."

KONIJN

De hele opbouw van *Requiem* is hierrond geperspieerd. De mite wordt niet als dusdanig op scene gezet, maar ingepast in een ander

verklaart: "Alle repetities van *Requiem* gingen in Ravenna door op lokatie, een achttiende-eeuws kerkhof, een adembenemende, monumentale plek. Het kerkhof werd op de flanken van de kust op twaalf kilometer van Ravenna gebouwd, toen er nog geen sprake was van de grote haven. De keuze voor die lokatie is verbonden met een eeuwenoude Romaanse traditie die wil dat de doden dicht bij het water begraven worden, opdat ze makkelijker zouden kunnen 'vertrekken'."

"Gedurende de jaren '50 en '60 raakte

"We willen met elke voorstelling naar die hel afdalen, en misschien zouden we beter niet meer terug uit de hel opstijgen. Het is als teatermaker veel interessanter om in die duisternis te blijven hangen."

het oude kerkhof stilaan maar zeker omringd door chemische en petrochemische bedrijven. Daardoor kwam het kerkhof — omsingeld door gigantische schoorstenen — letterlijk in een vuurzee terecht. Het is echt een plek waar geen menselijke dimensie meer is en we wilden net werken op een plek waar die menselijkheid als het ware verloren is. Immers, als je in een industriegebied loopt, dan zie je de mens niet langer, je ziet enkel het enorme, het immense van die industriebunkers."

was dat we niet konden werken zoals we wilden. Daarom hebben we beslist om het spektakel in de teaters te hernemen. Dat vereiste een volledig andere dramaturgische aanpak. De omgeving heeft immers ook iets te vertellen. Je kiest geen lokatie louter omdat het een "interessante" plek is, het moet ook zin hebben binnen het dramaturgisch kader van de voorstelling. Een teater verandert die omgeving drastisch, neutraliseert deze zelfs, waardoor geheel andere verhoudingen tussen de toeschouwers en de

acteurs ontstaan. Vandaar dat we ons in onze nieuwe benadering toegespitst hebben op het psychische, het interne. We hebben gekozen voor een droom, een droom in een rode kamer."

Blijft nog de hamvraag: die van de geit en het konijn. Luigi De Angelis: "Er spelen inderdaad een geit en een konijn mee. Ik weet niet hoe het met hen gesteld is, want het zullen deze keer Vlaamse

eksemplaren zijn. Ik weet wel dat het konijn Ingmar gedoopt is, en dat vind ik alvast heel sympatiiek." Laten we alleszins hopen van wel.

Els Silvrants

Requiem is te zien op maandag 4, dinsdag 5 en woensdag 6 november in het Stuk, telkens om 20u30. Tickets op 016/ 320 320

Vernieuwend en beluisterbaar

Schneider TM, het klinkt als de naam van een of ander Duits bedrijf. De Duitsers kennende, is het dat waarschijnlijk ook. De Schneider TM die op vrijdag 8 november 2002 naar het Stuk komt, is echter iets helemaal anders: een gekke Duitser die folky akoestische elektronika maakt.

Schneider TM is in feite een eenmansproject van de Keulenaar Dirk Dresselhaus. Een Duitser dus, en dat kan je zeker horen aan zijn muziek. Ook al omdat Keulen de thuisbasis was van de elektronika-pioniers Can, en op een steenworp ligt van het Düsseldorf van Kraftwerk. Maar terwijl vooral die laatsten de elektronika een

slechte naam — zelloze muziek voor en door robots — hebben gegeven in popmiddens, lijkt Schneider eerder geneigd om de omgekeerde beweging te doen: in 2000 kwam hij even *in the picture* met een cover van 'There is a light that never goes out' van The Smiths, en ook zijn nieuwe album 'Zoomer' bestaat uit ten minste evenveel mens als machine.

ZEEMZOET

Als 'Zoomer' enigszins representatief is voor het optreden dat we vrijdag mogen verwachten, dan is het niet onwaarschijnlijk dat argeloze passanten in de Naamsestraat nogal wat verwarde gezichten zullen

tegenkomen. De acht tracks op 'Zoomer' klinken immers allemaal alsof ze door een verschillende groep zijn gemaakt: 'Reality check' zou evengoed van The Notwist kunnen zijn, maar dan met een computerstem; 'Turn on' is hiphop waarvan wij dachten dat alleen negers uit Amerikaanse getto's die konden maken, en in 'Cuba TM' klinkt het bijna zeemzoet "Let love come in".

Al enkele jaren wordt in de muziekwereld gefluisterd dat elektronika wel eens het genre van de toekomst zou kunnen worden. Daarbij werd vaak uit het oog verloren dat de modale muziekliefhebber houdt van melodietjes en herkenbare structuren, wat niet altijd terug te vinden was bij de meer experimentele groepen. Voor Schneider TM is dat allemaal

geen probleem: hij verzoent achtergrondkoortjes en *clicks & cuts* ('Frogtoise'), gitaren en *vocoder*-stemmetjes ('Reality check'), pop en elektronika, kortom: vooruitgang en beluisterbaarheid. U hebt Veto's woord: vrijdag in het Stuk, binnen een paar jaar in Vorst Nationaal.

Laurens De Koster

Schneider TM op vrijdag 8 november 2002 in het Stuk, Naamsestraat 96. Kaarten kosten 9,5 (vvk) of 11 euro (kassa). Voor houders van een Stukkaart is dat 6,5 of 8 euro.

PROGRAMMA VAN 6 TOT 12 NOVEMBER 2002

WOENSDAG 6 NOV

20u BC: TROUBLE EVERY DAY
22u30 THE IDIOTS

DONDERDAG 7 NOV

20u TU NE VERRAS PAS VERAPAZ
22u30 LUCIA Y EL SEXO

VRIJDAG 8 NOV

20u LUCIA Y EL SEXO
22u30 THE IDIOTS

ZATERDAG 9 NOV

20u LUCIA Y EL SEXO
22u30 TU NE VERRAS PAS VERAPAZ

ZONDAG 10 NOV

15u JEUGDFILM: KIRIKOU EN DE HEKS
20u LUCIA Y EL SEXO
22u30 MANHATTAN

MAANDAG 11 NOV

20u THE IDIOTS
22u30 TU NE VERRAS PAS VERAPAZ

DINSDAG 12 NOV

20u MANHATTAN
22u30 LUCIA Y EL SEXO

VOOR MEER INFO, SURF NAAR
WWW.CINEMAZED.BE

TROUBLE EVERY DAY

Claire Denis / Frankrijk- Duitsland- Japan / 2001 / 1u 41 min / Met: Vincent Gallo, Beatrice Dalle... Engelse + Franse dialogen, niet ondertiteld.

Shane en June zijn een Amerikaans stel op huwelijksreis in Parijs. Shane is bezeten op zoek naar zijn oude collega, Dr. Leo Semeneau. Samen hebben ze baanbrekend en gevaarlijk werk verricht naar het libido. Beide onderzoekers dragen nog steeds de verschrikkelijke gevolgen van hun verregaande experimenten...

BUITEN CATEGORIE

LUCIA Y EL SEXO

Julio Medem / Spanje / 2001 / 2u 08min / Met: Paz Vega, Tristán Ulloa, Najwa Nimri, Daniel Freire, Elena Anaya,...

Lucía, een beeldschone serveerster uit Madrid, heeft een zesjarige relatie met de schrijver Lorenzo. Op een dag verneemt ze dat haar vriend verdwenen is. Lucía is er echter van overtuigd dat hij verongelukt is en vlucht totaal verward naar een idyllisch eiland om er in alle stilte te kunnen rouwen. Lorenzo blijkt er in zijn beginjaren als schrijver veel tijd doorgebracht. Lucía komt in contact met vrienden, kennissen uit Lorenzo's verleden en ze stelt vast dat hij een aantal gebeurtenissen, zoals zijn erotisch avontuur met Elena, uit die tijd in zijn boeken heeft verwerkt. Het is alsof Lorenzo Lucía de toestemming geeft om de verboden passages uit zijn boek te lezen. Ze begrijpt hierdoor een aantal mysterieuze aspecten van haar relatie met Lorenzo. Ze hoopt dan ook tijdens haar verblijf op het eiland het geloof in leven en liefde terug te vinden,...

ZED GOES CLASSIC MANHATTAN

Woody Allen / 1979 / VS / 1u 36 min / Met: Woody Allen, Diane Keaton, Michael Murphy, Meryl Streep,...

De 42-jarige Isaac is net gescheiden van zijn vrouw Jill. Jill heeft na Isaac genoeg van het hele manendom en leeft nu samen met de lesbische Connie. Meer nog, ze pent naarstig aan een roman die het vuile linnengoed over haar huwelijk met Isaac moet buiten hangen. Niet dat het Isaac veel uitmaakt, want die herontdekt op dat moment de liefde in de armen van de 17-jarige Tracy. Totdat hij Mary ontmoet, de maitresse van zijn gehuwde vriend Yale...

TU NE VERRAS PAS VERAPAZ (DOCUMENTAIRE) SPECIAL

An van Dienderen & Didier Volckaert / België / 2002 / 56 min / Coproductie: KunstenFESTIVALdesArts

De film handelt over een lang vergeten stuk vaderlandse geschiedenis: de voormalige Belgische kolonie in Guatemala, Santo Tomas de Castilla. An van Dienderen en Didier Volckaert gingen op zoek naar de achterachterkleinkinderen van de Belgische emigranten in Guatemala. De documentaire vertrekt van de sporen achtergelaten door deze vergeten kolonisatie en hoe deze een verhaal van alle tijden over migratie vertellen...

THE IDIOTS - DOGME #2

Lars Von Trier / Denemarken / 1998 / 1u 57 min / Met: Bodil Jorgensen, Jens Albinus, Anne Louise Hassing, Troels Lyby,...

Stoffel is de leider van een groep jongeren die zich fulltime bezig houden met 'idiot' zijn. Dit is geen naschoolse hobby, maar een serieuze zaak. Als nieuw lid van de groep moet je jezelf bewijzen dat je wel écht idiot bent en op publieke lokaties is dat niet niets. Op een uitstapje van de groep naar een restaurant, ontmoeten ze Karen, een jonge neerslachtige vrouw. Ze besluit zich aan te sluiten bij de groep, hoewel ze de praktijken aanvankelijk afkeurt. Maar gaandeweg wordt ze ze aangetrokken door het therapeutisch effect dat het idiot-zijn schijnt te hebben...

Schaaf uw filmkennis bij

Klassiekers in Studio Filmtheaters

Niet alleen Cinema Zed, maar ook de Studio Filmtheaters laven voortaan de dorst van wie onsterfelijke films uit vervlogen decennia wil bekijken. Dinsdag opent Hitchcocks **Psycho** een reeks met klassiekers uit de jaren zestig.

Zvw Laluna organiseert al enkele jaren het initiatief *Filmparade*. Net als enkele andere Vlaamse steden doet de parade Leuven aan. Na vorige themareeksen over filmsteden en over debuutfilms van grote regisseurs, is het dit jaar de beurt aan een reeks films uit de jaren zestig. Een inventaris van tipische jaren zestig-ikonen — mini-rokjes, oranje-groene jurkjes, hoelahoep — hoef je echter niet te verwachten. De geprogrammeerde films zijn echter allemaal tekenend voor de grote breukvlakken die zich veertig jaar geleden in de cinema aftekenden.

Zo stonden sommige regisseurs erop, nu de kleurenfilm net was doorgebroken, nog steeds in zwart-wit te filmen. Anderzijds waren de jaren zestig ook het toneel van een generatieclash: gevestigde waarden zoals Hitchcock, Visconti en Bergman timmerden voort aan hun reeds grandioze oeuvre, terwijl jonge, energieke stromingen zoals de *nouvelle vague* bij het publiek op minstens evenveel bijval konden rekenen. Uiteraard is het ook het tijdperk van hippies en sociale aanklacht (getuige daarvan **Apocalypse Now** van Coppola) en van de doorbraak van cinematografische genieën zoals Stanley Kubrick (tweemaal vertegenwoordigd met **Lolita** en **2001. A Space Odyssey**) en John Cassavetes.

Jeroen Versteede

Van november tot mei, elke dinsdagavond in de Studio 1 (Brabançonnestraat 25). Programmaboekjes aan de kassa's.

CINEMA ZED (STUK)
NAAMSESTRAAT 96
3000 LEUVEN

Een klap in het gezicht

Mens zijn is toneel spelen, stelde Witold Gombrowicz, de schrijver van *Yvonne, prinses van Bourgondië*, ietwat zwartgallig. Voor de dertien jongeren en hun begeleiders is niets minder waar de laatste weken: keihard wordt er gewerkt om de gebaren, verstaanbaarheid, kostuums, mimiek, dramatische spanningsbogen, licht en geluid op elkaar af te stemmen. Een week voor de première lichtte een doorloop op een repetitie al een tipje van de sluier.

Het stuk begint hektisch, met een wilde vlucht — op beats — van de jongeren naar het koninkrijk van de verbeelding, waarin hun personages wachten. Boordevol energie maken ze de set klaar: ze ruimen rommel op — uit vorige droomwerelden? — en rollen vier rode lopers uit die het speelvlak afbakenen. Dan pas kleden ze zich om. Op scène gaan ze nog eventjes doodleuk foto's maken van elkaar.

Boodschap begrepen: de gebeurtenissen *on stage* zijn verzonnen, fictie, overdreven. Net zoals de personages die worden uitgebeeld, denkbeeldig en onwerkelijk zijn. Gelukkig maar. Wat we te zien krijgen, is een hofhouding vol verstarde leefregels, verdorde karakters, hoogmoedigheid en levensangst. Tot Yvonne binnenkomt, om zich heen kijkt, zwijgt, en blijft zichzelf. Ze buigt niet, ze weigert beleefdheidswoordjes te wisselen, ze reageert nauwelijks op wat er gebeurt.

Een schitterend gegeven: de literair brabbelende hofhouding, arrogant maar tegelijk eigenlijk enorm onzeker van zichzelf, is in haar gemaakte vrolijkheid zo irritant dat je als toeschouwer onmiddellijk partij kiest voor de fonkeling in Yvonne's grote, levende ogen. Hoewel je ook dan na een tijdje geprikkeld wordt door haar passiviteit. Ze heeft helemaal niets in ruil te bieden, heeft geen alternatief - of wil ze het niet prijsgeven?

Yvonne, prinses van Bourgondië bevat dus bijzonder somber, pessimistisch materiaal. Gelukkig is het toch geen onverteerbaar

drama geworden: regelmatig komen de farce en de *comedy of manners* om de hoek kijken, en er zitten zelfs slapstickelementen in het stuk. De meest pakkende momenten zijn dan ook ongetwijfeld de overschakelingen van de vermakelijkheid waarmee het hof zichzelf in het hemd zet, naar de dramatische spanning die wordt opgewekt bij de konfrontaties met de spiegelogen van Yvonne, en iedereen zichzelf herkent en begint te haten. Of, zoals de prins het zelf zegt: "Plots, in één klap is alles ernst geworden. U kent die plotse overgangen van gelach naar ernst. Zo'n ogenblik heeft iets heiligs."

Niet zozeer de plot, dan wel de evolutie van de verschillende personages die door de komst van Yvonne allemaal onder druk komen te staan, maakt de voorstelling bijzonder boeiend. Het is absoluut de verdienste van de hoofdrolspelers dat de spanningsbogen tussen hun personages uiterst strak komen te staan, met een zinderende finale als klimax. Het 'levendige zwijgen' van hoofdrolspeelster Liesbeth Hermans werkt bevreemdend, de reacties van haar tegenspelers zijn herkenbaar maar des te angstaanjager.

Het is jammer dat het sterke minimalisme van de plot en het scènebeeld niet wordt doorgetrokken naar de cast, die te uitgebreid is om de aandacht van het

publiek gespannen te houden. Ook het taalgebruik is in dat opzicht wat gezwollen, en lange monologen ontbloten meer dan eens gevoelens die eigenlijk niet meer dan een suggestie nodig hebben. Toch is geloofwaardigheid troef in deze ambitieuze productie, die niet langer aait, maar een klap in het gezicht geeft.

Jeroen Versteede

Op vrijdag 8, zaterdag 9 en zondag 10 november vindt de première van *Yvonne, prinses van Bourgondië* plaats in de Schouwburg, telkens om 20 uur. Tickets kan u bestellen op 016/ 22.21.13 (of u wint er gewoon in onze wedstrijd).

Veto geeft tickets weg!

Stuur zo snel mogelijk een bevreemdend mailtje naar veto@veto.be, maak uw volledige naam bekend, en win een van de vijf duotickets voor de voorstelling op zondag 10 november.

JONGERENTEATER FABULEUS HOEFT NIET MEER SCHATTIG TE ZIJN

"Ik wil mezelf overbodig maken"

FABULEUS heeft een nieuwe theaterproductie. Dertien jongeren werden voorzien van een professionele omkadering en een sombere tekst van de Pool Witold Gombrowicz. Dit weekend voeren ze in de Schouwburg de première op van hun stuk: *Yvonne, prinses van Bourgondië*. Regisseur Dirk De Lathauwer geeft zijn laatste aanwijzingen en praat tussendoor over misvormde mensen, grotere gehelen en de ideale jongere.

Yvonne is het derde deel in de prinsen- en prinsessentriologie waaraan FABULEUS sinds *Meisje Niemand* (1999) timmert, een reeks theaterproducties over de dunne grenzen tussen jeugd en volwassenheid, verbeelding en werkelijkheid, persoonlijkheid en identifikatie. En net zoals in dat eerste luik, vertrekt men van een erg literair, Pools werk, dat ditmaal nog eens bijzonder pessimistisch is ook. Is dat niet een beetje het risico opzoeken voor een gezelschap dat vooral gelauwerd wordt omwille van zijn frisse, hedendaagse opvoeringen vol bubbels en levensvreugde?

Dirk De Lathauwer: «Na *Meisje Niemand* kregen we de kritiek dat we te intellectueel waren. Het stuk was te filosofisch, had te veel lagen, was niet toegankelijk genoeg. Een Nederlands festival hoefde ons niet: het publiek zou ons toch niet begrijpen. Jongere theater moest volgens hen korte stukjes tekst afwisselen met dans en muziek, het moest gemakkelijk te begrijpen en hip zijn. Goed, zei ik, dan maak ik zo'n voorstelling die goed in de markt ligt. En een jaar later stonden we op de planken met *The Way Young Lovers Do*. We beeldden een gefragmenteerde droomwereld uit, waarin onze spelers elk met hun verlangens, twijfels en vreugdes ontsnapten voor de werkelijkheid. Mét klassieke teksten en fragmenten uit de gevestigde muziek- en filmgeschiedenis, want daar houden we dan wel van. Shakespeare en Stephen King naast Prince of Jeff Buckley: het publiek vond het heerlijk.»

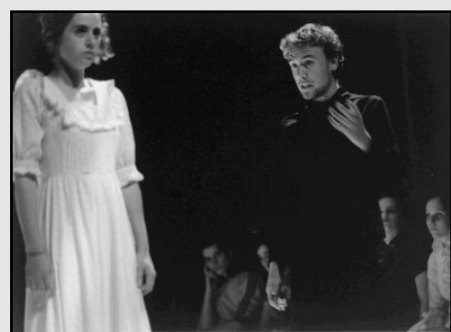
«Maar het is gemakkelijk om entertainment te maken, voorstellingen die iedereen sjarmant vindt. Zo kan ik er vier per jaar ineenboksen. Iedereen smelt bij de aanblik van knappe jongens en meisjes, trendy en vol energie. We wilden dus nog verdergaan deze keer, en onze toeschouwers aan het

denken zetten. *Yvonne* is heel wat soberder en abstrakter van scènebeeld, en ook de inhoud nodigt uit tot reflectie: hoe reageert een gevestigde maatschappij vol onveranderlijke tics op de komst van iemand die zich evenmin wil of kan aanpassen?»

PERVERS

De dertien jonge acteurs — allemaal amateurspelers tussen 16 en 23 jaar — werden op audities geselecteerd, en workshops met improvisatie-, stem en dramaturgiespecialisten zorgden niet alleen voor een uitstekende groepssfeer, maar ook voor de technische bagage die dit moeilijke stuk vereist.

De Lathauwer: «Ik wilde dit keer een echte acteursproductie maken. In *The Way Young Lovers Do* kropen de spelers wel in de huid van een fictief personage, maar eigenlijk speelden ze er vooral zichzelf, zochten ze een manier om via het ontsnapingsluik van de fictie zichzelf uit te drukken. Natuurlijk zoeken we ook in *Yvonne* naar links tussen personages en hun acteurs, maar ik leg veel meer de nadruk op de gespeelde karakters. Door de spelers technieken aan te leren op workshops, kan ik ze

nu meer vrijheid geven in scènes waarin eigen inbreng en improvisatie belangrijk is. Vooral groepsscènes die de gestructureerde maatschappij uitbeelden, regisseer ik nog steeds heel strak, maar op andere momenten verlang ik meer inbreng van de jongeren zelf. Eigenlijk wil ik ze dan gewoon laten spelen met hun tekst en hun vaardigheden, en wil ik mezelf overbodig maken. Ik neem hen *au sérieux* als acteur.»

«Het was oorspronkelijk de bedoeling dat de jongeren ook zelf veel materiaal zouden aanreiken waarmee ze hun personage zouden uitdrukken. Maar de meeste personages zijn blijkbaar te geperverteerd, te ver-

wrongen om gemakkelijk inleefbaar te zijn. Jonge spelers weten niet zo'n raad met gekwetste zielen, mensen met een verleden. Uit zichzelf pakken ze het te soft aan. Iedereen van hen weet wel hoe het voelt teleurgesteld te zijn, of fundamenteel ontgoocheld, maar waarschijnlijk is het te moeilijk om er nu al afstand van te nemen en zo'n personage herkenbaar neer te zetten op het podium. Ik merk dus dat ik toch vaak aanwijzingen sta te geven, meer dan ik gewild had (*lacht*).»

«Toch moet je erg oppletten met instructies. Men zegt wel eens dat jonge acteurs onbevungen spelen, zonder de platgespeelde tips en truks van de ervaren spelers, maar niets is minder waar. Door hun gebrek aan ervaring en de korte tijd waarin we het stuk instuderen, vergroten ze alle hints en goede raad uit, gaan ze zich krampachtig vasthouden aan regieaanwijzingen. Soms ben ik bang dat ze het zicht op het grotere geheel verliezen en blijven steken in de anekdotiek van hun personage, zonder zich af te vragen waarom ze eigenlijk zo iemand moeten spelen.»

IDEAAL

Auteur Gombrowicz bewonderde de jeugd omwille van haar ongedwongenheid, naïviteit en onrijpheid. Hij was ervan overtuigd dat je als jongere veel vrijer bent dan in de volwassen wereld, waarin je door je omgeving misvormd wordt, en op jouw beurt de anderen misvormt. *Yvonne, prinses van Bourgondië* toont inderdaad een geformaliseerde maatschappij waarin iedereen een verboden verleden meezeult, elkaar probeert te manipuleren of compleet is vastgeroest in regeltjes en 'goede manieren'. Toch zijn ook Yvonne en haar prins helemaal geen open, positief ingestelde zoekers naar identiteit.

De Lathauwer: «Vastwel de prins al Yvonne reageren tegen de vastgewortelde, fantasie-loze maatschappij, elk op hun manier. Toch doen ze dat inderdaad niet zoals jongeren dat in werkelijkheid doen, niet doelbewust maar wel degelijk op zoek naar zin of

betekenis. Yvonne reageert eigenlijk door precies niets te doen, helemaal niets. Ze weigert zich koppig aan te passen aan het hof, waarin ze verzeilt geraakt. Ze is helemaal niet flexibel en dynamisch, en dat zal sommigen zeker irriteren. Maar laat ons het personage van Yvonne noodzakelijk ekstreem noemen: de passiviteit waarmee ze op haar omgeving reageert, wekt evengoed bewondering op. Ze biedt een tegengewicht voor het eveneens halsstarrige gedrag van de prins, zijn ouders en heel zijn entourage, die zich bijzonder vreemd gaat gedragen. Het is haar overdreven gedrag dat een tegenreactie opwekt en dat van Yvonne een interessant theaterpersonage maakt. Het is niet de ideale jongere die we uitbeelden.»

«Misschien leidt het buitensporige pessimisme van dit stuk wel tot een katarsis bij het publiek, eerder dan dat het een ideale karaktertekening voorstelt. Door de uitvergroting van absurde reacties en toestanden gaat men de kleine kantjes in zichzelf herkennen. *Yvonne* wordt, in tegenstelling tot de meeste FABULEUS-producties tot nu toe, geen sjarmante voorstelling. Het publiek dat daarop zit te wachten, zullen we dus waarschijnlijk niet overtuigen.»

Jeroen Versteede
Hanne Vermeiren

foto's : Vera Cammaer

KU Leuven gaat naar Hollywood

In februari 1998 werd Eyetronics opgericht om alles uit de ontwikkelde ShapeSnatcher-technologie te halen. Met deze techniek kan 3D-informatie afgeleid worden uit statische digitale beelden. De toepassing is van onschatbaar belang voor de moderne beeldindustrie. Vier jaar later lijkt het bedrijf dan ook een vaste waarde in de film- en televisiewereld.

Eyetronics is een spin-off van de VISICS-groep (VISION for Industry, Communication and Services), die zelf deel uitmaakt van het departement elektrotechniek aan de Leuvense universiteit. Wat begon als een driemansbedrijf met als doel eenvoudige 3D-toepassingen uit te werken voor de gebruikersmarkt groeide uit tot een stevige onderneming met een filiaal in Leuven en één op Redondo Beach, California. Momenteel verzorgen acht werkrachten de visuele effecten van talrijke films en TV-programma's.

Wat Eyetronics zo concurrentieel maakt zijn de snelheid en de nauwkeurigheid waarmee de 3D-omzetting gebeurt. Het om te zetten model ondergaat een 'gewone' fotosessie en de software doet de rest. Voor een volledig lichaam, bijvoorbeeld, zijn 6 tot 80 foto's nodig wat maximum een half uur werk vraagt. De foto's worden genomen met een draagbaar systeem waarop een 'normale' digitale camera en een ShapeCam gemonteerd staan. Als de twee richtpunten samenvallen is het raster van de ShapeCam goed geprojecteerd en kan de opname gemaakt worden. De andere foto is een gewone kleurenfoto. Aan de hand van de verschillende rasterprojecties wordt dan met de ShapeSnatcher-software een *mesh* of mal ontwikkeld. Vervolgens wordt dit 3D-model met het kleurenfotomateriaal 'behangen' en het resultaat is een levensechte figuur. Tot slot worden nog de schoonheidsfoutjes van figuur en actrice bijgewerkt en wordt het haar toegevoegd omdat dit nog te gedetailleerd is voor de rasterprojectie. Bijkomende voordelen van de werkwijze zijn de grote mobiliteit — men heeft enkel de twee camera's nodig — en de kleurentoepassing, die uniek is binnen het 3D-wereldje.

GEHEIMZINNIG

Een korte promotie-tour van Eyetronics door Hollywood bleek genoeg om filmend Amerika van hun kunnen te overtuigen. Zo maakte men in *Bulletproof Monk* met Chow Yun-Fat en Seann William Scott reeds gebruik van de techniek, net als in de populaire TV-serie *Buffy the Vampire Slayer*. Ook in de game-wereld is men succesvol: de Playstation 2-spelletjes *Who wants to Be a Millionaire? II* en *The Getaway* werden verrijkt met driedimensionele toepassingen. De grootste projecten komen er echter nog aan. Eyetronics werkte immers mee aan de nieuwe James Bond-film *Die Another Day* en de tweede Tomb Raider-film. Verder wordt er nog uiterst geheimzinnig gedaan over de samenwerking rond een grote nieuwe productie en is er de film waar het de laatste week allemaal om draaide: *xXx*.

Vorige woensdag kwam *xXx* — gemakshalve "triple-x" genoemd — uit. In deze Vin Diesel-aktiefilm met James Bond-aspiraties kijkt men niet op een stunt meer

of minder en ook de technologische snufjes worden niet vergeten. Als hoofdpersonage Xander Cage een x-ray-verrekijker in handen krijgt wil hij die wel eens uittesten op een bevallige politieagente (gespeeld door het Tsjechische model Martina Smukova). Om deze scène realistisch in beeld te brengen werd een beroep gedaan op de kunsten van Eyetronics. Zij leverden de 3D-figuur van het model, Hollywood verzorgde de animatie. Opvallend is wel dat mevrouw Smukova's ondergoed compleet ongevoelig blijft voor de doorkijkverrekijker, maar dat zullen we maar met de mantel der technologie bedekken.

Naast de toepassingen voor het grote en iets minder grote scherm richt Eyetronics zich ook op andere terreinen. De techniek biedt immers heel wat mogelijkheden op het vlak van plastische chirurgie, het verhoogt de herkenbaarheid van robotfoto's en kan helpen bij het reduceren van volumineuze museumkollekties. Bovendien maakte E5-Mode reeds gebruik van het systeem om de maten van hun klanten te bepalen. De techniek staat voor niets.

Joris Beckers

www.eyetronics.com

www.sonypictures.com/movies/triplex

RecupPC

Nieuwe openingsuren

Scherpere prijzen

In ons aanbod zitten steeds volgende zaken:

- Eenvoudige P-I computers tussen 100 en 170 euro
- P-I computers die vlot op kotnet kunnen tussen 190 en 270 euro
- P-II Computers : kotnet, spelletjes enz zonder problemen: tussen 350 en 400 euro
- Laptops P-I generatie zonder cd rom tussen 350 en 400 euro
- Laptops P-II generatie is soms ook beschikbaar : vanaf 600 euro
- Switchbox om 2 pc's met 1 scherm, klavier en muis te bedienen 10 €
- Harddisken 1,6 Gb..... 20 €

Recupc VZW Oude Diestsesteenweg 3
(tussen de Martelarenlaan en de Diestsesteenweg)
3010 Kessel Lo www.recupc.be
tel: 016/26.13.49 Fax: 016/35.68.65 recupc@pandora.be

Op de website kan je de prijslijsten met het actuele aanbod inkijken! www.recupc.be

Openingsuren: van 12 tot 18 uur van dinsdag tot zaterdag

Grand Café La Royale

het eet-, praat- en leescafé

tegenover het station in Leuven

dagmenu en à la carte, snacks, ijsjes
en ... tapbieren en groentesappen, warm en
sterk en ... elke dag diverse (inter)nationale
dagbladen, tijdschriften en ...

(advertentie)

elke dag open tot 1 uur 's nachts

Veto
 's-Meiersstraat 5
 3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
 Fax 016/22.01.03

**Veto is een uitgave van de Leuvense
 Overkoepelende Kringorganisatie**

Jaargang 29
 Nummer 8
 4 november 2002

Verantwoordelijke uitgever:
 David Adriaen

Hoofdredacteur:
 Thomas Leys

Redaktiesekretaris:
 David Adriaen

Redactie:
 Kris Malefason

Medewerkers:

David 'Apollo' Adriaen, Katia 'Aards' Aerts, Joris 'Buitenaards' Beckers, Natan 'Brandstoflek' Bruneel, Vera 'Cape Canaverall' Cammaer, Ben 'De Winne' Deboeck, Geertrui 'De grote beer' Deboscher, Nele 'Dampkring' Decock, Marie-Anne 'Draagraket' Dedeurwaerdere, Laurens 'Droogvoer' De Koster, Lieven 'Dirk Frimout' De Rouck, Dries 'Display' De Smet, Corneel 'Helium' Haine, Thomas 'Laïca' Leys, Annick 'Lift-off' Lories, Bjorn 'Maanlanding' Mallants, Kris 'Mir' Malefason, Bernard 'Raketmotor' Rommel, Caroline 'Sojoez' Sabbe, Els 'Space' Silvrants, Maarten 'Vliegziekte' Van Craen, Dieter 'Vederlicht' Vandembroucke, Tijn 'Ver' Vereenoghe, Hanne 'Venus' Vermeiren, Jeroen 'Voyager' Versteede,

DTP: David Adriaen, Katia Aerts, Thomas Leys, Kris Malefason, Tijn Vereenoghe

Veto spelt volgens de spelling Geerts. Over het hoe en waarom hiervan kun je steeds meer informatie vinden op onze website.

Internet:
<http://www.veto.be>

e-mail:
veto@veto.be

Publiciteit:
 Alfaset cvba - Leen Cuypers
alfaset@chello.be - 016/22.04.66

Drukkerij:
 Kempenland (Herentals)

Oplage:
 9000 exemplaren

ISSN-nummer:
 0773-5162

Abonnementen
 Binnenland: 10 euro
 Buitenland: 25 euro

Overschrijven op rekeningnummer:
 001-0959719-77

Redaktievergadering
 iedere vrijdagnamiddag om 16u00.

Alle geïnteresseerde medewerkers (tekst, foto, lay-out, Internet, brandvertraging, ...) zijn steeds welkom op de redaktievergadering of op het redaktieadres.

Aktiviteiten voor de agenda kunnen gemeld worden via agenda@veto.be

MAANDAG 4 november

20.00 u **LEZING** Gespreksavond met Dirk Verhofstadt, in Café Notre Dame, toeg. gratis, org. LVSU-Leuven.
 20.30 u **TEATER** "Requiem" van Fanny & Alexander. Muziek: Luigi Ceccarelli. In het kader van Dubbelspel Internationaal., in STUK Soetezaal, toeg. 6.5/9.5, org. STUK.
 21.00 u **POËZIE** "De Plek", gedichten en gedachten over dood, leven en leven na de dood..., in Receptiezaal Heilige Gezstcollege, Naamsestraat 40, toeg. gratis, org. Pieter De Geyster e.a. (016/32.45.10).

DINSDAG 5 november

20.00 u **LEZING** Gespreksavond met Matthias Storme, in Café Lyrique, toeg. gratis, org. CDS-Leuven.
 20.30 u **TEATER** "Requiem" van Fanny & Alexander. Muziek: Luigi Ceccarelli. In het kader van Dubbelspel Internationaal., in STUK Soetezaal, toeg. 6.5/9.5, org. STUK.

WOENSDAG 6 november

20.00 u **FILM** Krampack (Nico and Dani Fire), in Studio 1, toeg. 5/3,5, org. Driekant Enof.
 20.00 u **FILM** Fire, in Studioke, toeg. 5/3,5, org. Driekant Enof.
 20.15 u **KONSERT** Reiskonsert, in Pieter-Desomeraula, org. U.S.O..
 20.30 u **TEATER** "Requiem" van Fanny & Alexander. Muziek: Luigi Ceccarelli. In het kader van Dubbelspel Internationaal., in

STUK Soetezaal, toeg. 6.5/9.5, org. STUK.
 20.30 u **DANS** "Second" van Commerce, in Labozaal, toeg. 11/6,5, org. Stuk.
 22.00 u **UUR KULTUUR** KaroTrio, in MTC Grote aula, toeg. gratis, org. KU Leuven.

DONDERDAG 7 november

20.00 u **FILM** Tabu/Gohatto, in Studio 1, toeg. 5/3,5, org. Driekant Enof.
 20.00 u **KONSERT** Arco Baleno, in Concertzaal Lemmensinstituut, toeg. 6/7, org. Lemmens.
 20.30 u **DANS** "Second" van Commerce., in STUK Labozaal, toeg. 6.5/9.5, org. STUK.

VRIJDAG 8 november

20.00 u **FILM** High Art, in Studio 1, toeg. 5/3,5, org. Driekant Enof.
 20.30 u **KONSERT** Schneider TM., in STUK Labozaal, toeg. 6.5/9.5, org. STUK.

ZATERDAG 9 november

20.00 u **FILM** Wilde, in Studio 1, toeg. 5/3,5, org. Driekant Enof.
 22.00 u **KONSERT** Scapes - DJ Rafael, in Stukcafé, toeg. gratis, org. Stuk.

ZONDAG 10 november

13.00 u **BETOGING** Tegen oorlog in Irak - Stop

USA, in Noordstation Brussel, org. Stop USA.
 20.00 u **FILM** Before Night Falls, in Studio 1, toeg. 5/3,5, org. Driekant Enof.

MAANDAG 11 november

20.00 u **FILM** Long Time Companion, in Filmmuseum, toeg. 5/3,5, org. Driekant Enof.
 20.00 u **FILM** Lost and Delirious, in Studio1, toeg. 5/3,5, org. Driekant Enof.

DINSDAG 12 november

20.00 u **FILM** Segunda Piel, in Studio1, toeg. 5/3,5, org. Driekant Enof.
 20.30 u **KONSERT** Daan met Band., in STUK Soetezaal, toeg. 6.5/9.5, org. STUK.

Uw activiteit in deze agenda?
[mail: agenda@veto.be](mailto:agenda@veto.be)

Veto te snel uitgelezen? Diskussieer verder op onze eigen nieuwsgroep: kotnet.veto

(advertentie)

<p>ALFA</p> <ul style="list-style-type: none"> • 06/11 Doop + fuif. <p>APOLLOON</p> <ul style="list-style-type: none"> • 10/11 Feestweek. <p>EKONOMIKA</p> <ul style="list-style-type: none"> • 04/11 Bedrijfspresentatie. • 06/11 Bedrijfspresentatie. <p>GERMANIA</p> <ul style="list-style-type: none"> • 07/11 Fuif. 	<p>LBK</p> <ul style="list-style-type: none"> • 04/11 Kaarting Bar. • 07/11 Zat van Fortuin (Waaiberg). • 09/11 25 jaar Presidiumreünie. <p>PSYCHOLOGIE</p> <ul style="list-style-type: none"> • 12/11 Pavlov: optreden Axl Peleman, voorprogramma's Bart & friends, Wayne. <p>VTK</p> <ul style="list-style-type: none"> • 07/11 Doop (Waaiberg). • 10/11 Kanweek.
--	---

Organiseer je iets??

Stop het gratis in de database

Agenda K.U.Leuven

<http://agenda.kuleuven.be>

Organiseer je iets??

Kondig het gratis aan in de

eNieuwsbrief

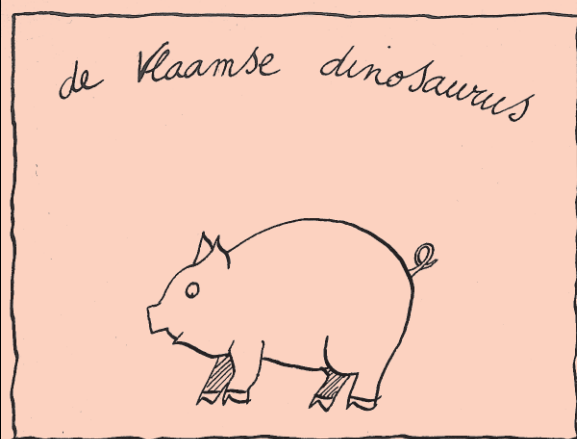
<http://www.kuleuven.ac.be.nieuwsbrief>

(advertentie)

Adam of Lucy: wie was eerst?

In de woelige tijden van mei '68 werd de trage evolutie van de maatschappij aangeklaagd en strenden vele studenten en enkele profen voor de revolutie. Vijfendertig jaar later wordt de evolutie opnieuw in vraag gesteld aan de universiteit, deze keer door de kreationisten, overtuigde kristenen die geloven dat de wereld in zes dagen door God werd geschapen.

"Evolutie. Klopt da?", zo heet de cyclus van drie lezingen waarin dr. Jos Philippaerts met wetenschappelijke argumenten probeert aan te tonen dat de evolutietheorie van Darwin vol fouten zit, en dat de scheppingsleer de enige juiste is. Wij gingen naar de eerste twee lezingen en konfronteerden de stellingen van dr. Jos met de wetenschap van profen uit verschillende vakgebieden.

In de lezing van 22 oktober haalde dr. Jos enkele argumenten aan uit de geologie. Zo probeerde hij te bewijzen dat de wereld helemaal geen 4,6 miljard jaar oud is, maar amper 10.000 jaar. Hij stelde onder andere dat het bewezen is dat aardlagen op een of enkele dagen kunnen worden gevormd, veel minder tijd dan de miljoenen jaren die de klassieke wetenschap aanneemt.

Prof. Manuel Sintubin (geologie): «Het is inderdaad in sommige gevallen mogelijk dat aardlagen snel worden gevormd, maar dat kan ook heel traag gebeuren; dat is afhankelijk van het afzettingsmilieu. Van kleiafzettingen weten we bijvoorbeeld dat het duizenden jaren duurt eer er enkele centimeters zijn afgezet. Zo zie je dat de meest gekende kleiafzetting in Vlaanderen, de zogenaamde Boomse klei, al snel enkele miljoenen jaren vertegenwoordigt. Je mag dus zeker niet veralgemenen dat aardlagen altijd snel worden gevormd.»

Dr. Jos: «Dus u zegt dat klei bijzonder traag wordt afgezet? Daar had ik nog nooit van gehoord; ik zal er eens met een bevriend geoloog over spreken. In elk geval: ook prof. Sintubin erkent dat snelle vorming van aardlagen kan.»

Uit onderzoek blijkt dat driekwart van de aarde ooit onder water stond, maar waar kwam al dat water vandaan? Volgens de kreationisten is er maar één verklaring: de Zondvloed - u weet wel, die met de Ark van Noah.

Sintubin: «Het is inderdaad waarschijnlijk dat bijvoorbeeld in het Krijt, zo'n honderd miljoen jaar geleden, een groot deel van de aarde onder water stond; het relatieve zeenivo lag toen zo'n tweehonderd meter hoger dan nu. Er zijn echter andere verklaringen dan de zondvloed. Ten

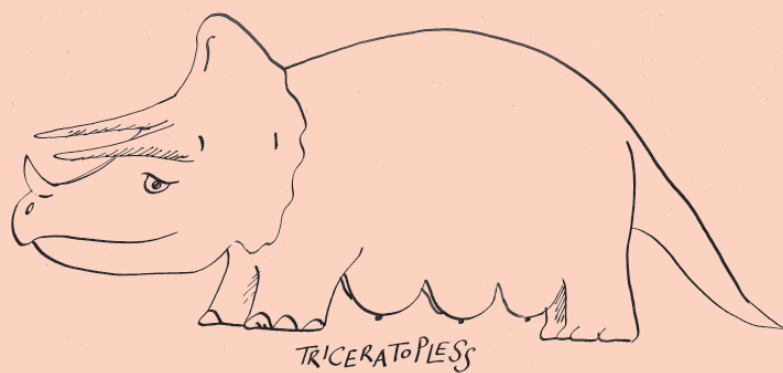
eerste was het toen een warme periode, dus er waren geen ijskappen. Ten tweede waren de continenten maximaal gespreid, zodat een groot deel van het land op een nogal lage hoogte lag, en waren de oceanen jong, en jonge oceanen zijn altijd ondiep, zodat er veel water over was en de continenten overspoelden. Er is trouwens geen enkele aanwijzing dat de zondvloed ooit echt heeft plaatsgehad: wetenschappers vinden aanwijzingen in de Zwarte Zee van plotse, dramatische overstromingen van de kustgebieden die mogelijk aan de basis liggen van de zondvloedverhalen in diverse religies en mitologieën in het Middellandse-zeegebied.»

Dr. Jos: «Volgens de Bijbel gaat het niet enkel om de Zondvloed: er zijn ook nog andere catastrofes, waaronder een hoge vloedgolf, die de aarde hebben overspoeld.»

Sintubin: «Ook voor dergelijke hoge vloedgolven zijn er geologische verklaringen: dit noemen we tsunami's. Ze ontstaan bij aardbevingen onder zeeën en oceanen en overspoelen dan de kustgebieden. Ook hier geldt dat dergelijke dramatische gebeurtenissen hun weg gevonden hebben in religies en mitologieën.»

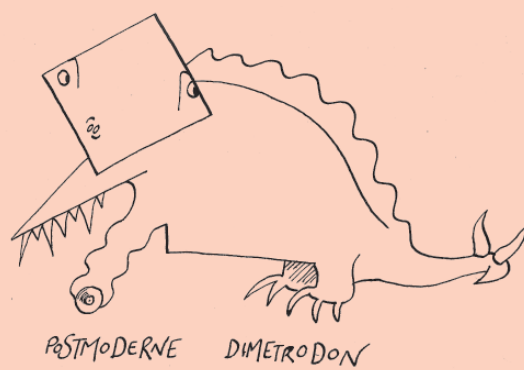
De moderne wetenschap heeft verschillende methodes om de leeftijd van gesteenten te achterhalen. Die vinden echter geen genade bij de kreationisten, dr. Jos haalde zelfs enkele voorbeelden aan van gebeurtenissen waarbij die methodes flagrant faalden.

Prof. Jan Hertogen (expert in dateringsmethodes): «Dateringsmethodes zijn altijd al een geliefd doelwit van de kreationisten geweest, maar dat is volkomen onterecht. Met onder andere kaliumargon-datering en de koolstof14-methode halen we bijna altijd

Dr. Jos: «Het probleem is dat die dateringsmethodes van bepaalde vooronderstellingen uitgaan. Als je gelooft dat de wereld een schepper heeft, dan is het toch niet onlogisch dat die het doet lijken alsof de wereld zo oud is? Dat alle methodes hetzelfde resultaat halen, wil trouwens niets zeggen: dat is alsof je met pijl en boog telkens opnieuw honderd meter naast de roos schiet.»

Volgens de kreationisten worden fossielen op één dag gevormd, en niet op vele jaren, zoals de wetenschap aanneemt. Er zouden trouwens verschillende voorbeelden zijn van fossielen waarmee iets niet klopt: een menshand in een fossiel van miljoenen jaren oud bijvoorbeeld.

Prof. Pierre Vermeersch (paleontologie): «Er zijn gevallen bekend waar fossielen snel worden gevormd, maar dat is helemaal niet algemeen, zoals de kreationisten suggereren. En wat die fossielen betreft, die zijn bijna allemaal vervalst, of er is anderszins iets mis mee.»

Als we dr. Jos mogen geloven, zijn er nogal wat problemen met de sterrenkunde. Op 22 oktober vertelde hij onder andere dat het heelal in zijn huidige vorm moet zijn ontstaan, omdat de natuur altijd naar chaos streeft.

Prof. Conny Aerts (sterrenkunde): «Dat is niet waar. Dr. Jos haalt argumenten aan uit de klassieke termodinamika, maar op het ogenblik van de Big Bang, en dus het ontstaan van het heelal, gold die helemaal niet. Niemand weet hoe materie zich in zulke omstandigheden gedraagt.»

Oordt-wolken zijn een soort nevels in de ruimte waaruit kometen te voorschijn

had verschillende argumenten om die te verwerpen: zo zouden er geen tussenvormen bestaan tussen de bekende levende wezens, wat nochtans noodzakelijk is voor de evolutieleer.

Een anonieme bioloog: «Er zijn wel degelijk bekende tussenvormen, in de plantenwereld en ook in de dierenwereld. Zo is er een onderzoek gebeurd waarbij men bepaalde eitjes dertig jaar lang bewaarde en dan uitbroedde, en dan vergeleek met nieuwe eitjes, en er waren significante verschillen tussen de twee groepen. De kreationisten kunnen trouwens soms proberen om enkele onderzoeksresultaten aan te vechten, maar er is zo'n overdonderend bewijs voor de evolutieleer dat ze onmogelijk alles kunnen weerleggen.»

Dr. Jos: «Ik ontken niet dat micro-evolutie — het variëren van bepaalde kenmerken van een soort — mogelijk is, maar het is duidelijk dat er bijvoorbeeld geen tussenvorm bestaat tussen een koe en een paard. Het is trouwens onmogelijk om voldoende tussenvormen te vinden, want voor elke ontdekte tussenvorm moeten er weer twee nieuwe gevonden worden: tussen de tussenvorm en de bestaande organismen.»

Volgens Darwin gebeurde evolutie door positieve mutaties: sommige dieren zouden een gunstige afwijking vertonen, en dan zou de hele soort in die richting evolueren. Kreationisten argumenteren dan dat er geen enkele positieve mutatie bekend is.

De bioloog: «Toch wel, hoor: er is een experiment gebeurd waarbij bacteriën werden gekloond en aan hoge temperaturen blootgesteld. Al na enkele generaties bleken ze veel beter tegen de warmte te kunnen dan daarvoor. Dat is toch duidelijk een positieve mutatie.»

Dr. Jos: «Zulke aanpassingsmogelijkheden zijn volgens mij inherent aan de soort: het zijn onderdrukte genen die in actie komen wanneer ze nodig zijn.»

U hebt het al door, beste lezer: op kreationisme en evolutionisme is de bekende western-zin 'this town ain't big enough for the both of us' zeker van toepassing. Een en ander bleek al op de vorige lezing, waar Nick Wouters, prof biologie en evolutionist, dr. Jos het vuur stevig aan de schenen legde. Hij beloofde alvast om het grove geschut boven te halen op de derde en laatste lezing nu dinsdag; dr. Jos zal het dan hebben over het ontstaan en de geschiedenis van de mens, de ijstijden en de dinosaurussen. Zorg dat u erbij bent als de evolutie uitbreekt!

Laurens De Koster

Evolutie. Klopt da? nog op dinsdag 4 november 2002 om 20u in NAP 2 (in de Parkstraat, bij Alma 2). Voor meer informatie: www.creabel.org of www.talkorigins.org

«Dino's zijn van de aarde afgevlagen door de middelpuntvliedende kracht»

konsistente resultaten. Soms lijkt het alsof er fouten worden gemaakt, maar dat komt doordat de verschillende methodes een andere gebeurtenis uit de geschiedenis van het gesteente meten; dat is zeker geen fundamenteel probleem. Alle dateringsmethodes geven trouwens duidelijk hetzelfde resultaat: de aarde is 4,6 miljard jaar oud.»

komen. Volgens 'gewone' astronomen tenminste, want dr. Jos zegt dat dat maar speculaties zijn en dat de kometen door God in de ruimte werden geworpen.

Aerts: «De theorie van Jan Oordt is bijzonder goed ontwikkeld, hij heeft daar zelfs een Nobelprijs voor gekregen. Ondertussen heeft onderzoek trouwens uitgewezen dat Oordt-wolken een natuurlijk fenomeen van stervorming zijn.»

Dr. Jos: «Heeft er eigenlijk al ooit iemand een komeet uit die wolk zien komen? Volgens mij is dat onderzoek onvoldoende op observatie gebaseerd en heeft Oordt zijn Nobelprijs zomaar gekregen voor een fictieve denkoefening.»

De maan draait rond de aarde, maar bij elke ronde draait ze iets trager en iets verder weg. Volgens de kreationisten betekent dat dat, als de aarde zo oud is als de evolutionisten zeggen, de maan vroeger vlakbij de aarde stond en ze allebei aan een hels tempo draaiden, zo snel dat de dinosaurussen er vanaf gevlogen zouden zijn door de middelpuntvliedende kracht.

Aerts: «Dat is compleet in strijd met de wetten van Kepler: de aarde en de maan kunnen nooit zo dichtbij elkaar hebben gestaan; dan zou de aantrekkingskracht te groot zijn om ze apart te laten bestaan.»

De hele lezing van 29 oktober was gewijd aan de welbekende evolutietheorie van Darwin — *the survival of the fittest*, mensen stammen af van apen — en dr. Jos